

7816

ועדת החקירה, מלחמת יום הכפורים

ישיבה ק"ל"ט, לפני הצהרים

6.8.74, העד: אלוף ש. גונן

Handwritten signature:
 ש. גונן

אתה מסטיך בעדותך.

היו"ר אגרנט:

כדקחי את ההקלטות של השאלות שנשאלתי אתמול.

גונן:

דבר ראשון, בקשר לטיחה שלי עם ברן ב-0955

שאצלי כחוב: "דבר שני היצור סגע עם הזיון, ואני מקווה שלא יהיו בעיות, חוציא את האנשים כמוכך", ובהתקף שיש אצלכם כחוב: "אני מקווה מה שיותר מהר". אז כדקחי את ההקלטה וכתוב: "אני מקווה שלא יהיו בעיות".

אני מבקש להשמיע אם אתם מעוניינים. יש לי את הקסטה.

זאת אומרת ההבדל, הוא כמילים מה שיותר מהר,

לנדוי:

יש הבדל, כי אם "מה שיותר מהר" זאת אומרת

גונן:

שאני לוחץ עליו ללסם לעשות. אם "לא יהיו בעיות" אני אומר לו אם זה אפשרי.

אני חושב שנקבל את זה.

לנדוי:

זה יקח שנייה שליש. לשמוע, זה לא נורא.

גונן:

את זה הצגת ש כמוצג שלך ?

לסקוב:

כן.

גונן:

ועדת החקירה, מלחמת יום הכפורים

ישיבה קל"ט, לפני הצהרים

6.8.74, ער: האלוף שמואל גונן

7817

גנן: איך זה ששני הנוסחים שונים ?

גנן: טעות. קשה מאד לפענת. הפענוח הראשון נעשה בהסתוריה.

היו"ר אגרנט: אז מה רצית להגיד ? מה יוצא מהקלטה ?

גנן: כחוב, "אני מקווה שלא יהיו בעיות" ולא "מה שיותר

מהר, או משהו כזה.

לנרני: המלים מה שיותר מהר, אינן מופיעות בהקלטה.

היו"ר אגרנט: אם כן, המופיעות הן לא "מה שיותר מהר" ?

גנן: לא. בהעתק שמסרתי לכם, בהעתק הראשון, שלי,

בעדות הראשונה שלי. מסרתי עותק של הקלטות מודפס

שם הטעויות. בחדש זה עמוד 807.

דבר שני, היתה לנו התלבטות ב-0936, מי אומר "כאן 1, 2 שלי נלחם נגד סיליס"

(בחדש עמוד 805), "דורש ודורס אותם, 3 נלחם נגד סנקיס, מטאטא את הכל, "

היו"ר אגרנט: מי מדבר שם ?

גנן: נתקה. "כאן אחד" זה נתקה. ואחר כך באמצע

זה מודפס לא טוב, כחוב"ב כאן אחד, היה זהיר בצע

קרבות אש בלי להתקדם מהר | מרי, "זה ברן. הוא קורא לעצמו "כאן אחד", וזו

טעות.

ועדה החקירה, מלחמת יום הכטורים

ישיבה קל"ט, לפני הצהרים

6.8.74, עדי האלוף שמואלגונן

7818

גונן. קל לזהות, אי אפשר לזהות בזיהוי הקול בין

נחקה לברן. נחקה אומר את החלק הראשון של המשפט

אני אקריא אותו "2 שלי, דורס אותם... 3 נלחם נגד סנקיס... בעסרות,,, ,

כרגע במגע... לא רוצה להפריע לו... 6,7, סנקיס... עבור. "כאן אחד" זה ברן

כך העתקתי. ביומן החקלסוח וביומן חמ"ל כתוב שברן אומר את זה. אבל זה נחקה

וכך אני אמרתי לכם שזה נחקה. כאן אחד הראשון זה נחקה. כאן אחד השני זה ברן.

ברן אומר "היה זהיר, בצע קרבות אש מכלי להתקדם מהר, חצפה טוב, הפתח והפתח

קרבות אש ואל תמהר להכנס לשטחים, עבור." זה ברן.

היו"ר אברנט: פה כתוב כאן אחד היה זהיר... מכלי להתקדם מהר מדי.

גונן: במקום פחה, צריך להיות בצע. זה בדקחי אחמול בליכה.

לסקוב: פחה או בצע ?

גונן: בצע. וזה יש לי כאן גם כן אם אתם מעוניינים לשמוע.

לנדוי: אל תמהר להכנס לשטחים ?

גונן: כן. אתם מעוניינים לשמוע אולי את הקטע.

לסקוב: נקבל את מה שאתה אומר.

7819

ועדה החקירה, מלחמה יום הכפורים

ישיבה קל"ט, לפני הצהריים

6.8.74, עד: האלוף שמואל גונן

דבר שלישי, השיחה עם אריק יש לה שמעו, יש לי גרנן:

בשבילך משימה.

השאלה היא מה המשמעות יש לי משימה יותר חשובה? ידין:

אין לה שום שמעות, כי הוא נכנס לנושא שלא דברנו עליו. גרנן:

(עמוד 819). אין לזה שום משמעות.

תיכף נשמע את ההקלטה.

אניא עצמי לא מזהה שום דבר בטאני שומע את זה. היו"ר אגרנט:

זו הקלטה של שיחה בטלפון או באלחוט? ידין:

זה בטלפון, לכן גם שומעים את זה. גרנן:

אני רואה שביומן האוגדה כתוב "יהיה יותר פהר" ידין:

ו"ייוצר סגע עם חזירן".

המשיכה א.א.

7820

בקשר למה מדובר בטנקים?

ידין:

אלברט דיווח קודם שדפק 2 - 3 טנקים.

מסתמע מהשיחה שאריק אומר לי, שברן לא כולו

במגע, בסך הכל הוא יכול להתקדם ולא מתקדם, מה שמעכב אותו זה ארטילריה. לא

החיזות שכאן הועלו, שהוא מציע לי ללכת במקום אריק למיסורי.

נכנצל:

בהקלטה, בין השפט "יש לי בשבילך משימה יותר

חשובה, יש מסדרה למסרק ריכוז גדול של טנקים" -

כאן בא עוד משפט? זה מסלול לא

ש. גונן:

אלברט דיבר.

זה בכלל לא מופיע בטרנסקריפט. ואחרי זה בא

נכנצל:

"רק לפני רגע".

אסמיע שוב את השיחה המוקלטת.

ש. גונן:

אני מבין לפי רוח השיחה, שהוא רוצה להחזיר לך

לנדוי:

מה שהוא אומר, ואתה פשוט בוצה להפסיק אוחז

כי לך יש ענין אחר.

ש. גונן:

הוא מרווח, למעשה, שברן לא כסדר. אני אומר:

עזוב אותי.

לנדוי:

כן. לאו דווקא משימה אחרת. את הרוח שומעים.

אפשר להבין את זה גם אחרת, שאריק רוצה להציע

נכנצל:

משהו שהוא יעשה, הוא רוצה לבוא לעזרתו

באיזה שהיא צורה.

ידין:

כן אני מבין את זה. ואז אתה אומר לו: יש לי

משימה יותר חשובה.

אם להסביר את זה כך, איך אפשר להבין שהוא

ש. גונן:

לא רוצה להעביר גדוד?

זה ענין של אינטרמטציה.

ידין:

7821

בבנצל:

אני סבין שהוא רוצה לבוא עם חכנית, טובה או
לא טובה, להקל על ברן מן הצד או על ידי הסחה, ולך

יש אולי משימה עוד יותר מרחיקה לכת.

בשום אופן לא. גם התוכן וגם ההקשר, לפי דעתי,

ש. גונן:

בשום אופן לא בכיוון הזה.

אני לא סבין מה זה: יש לי כשבין משימה יותר חשובה.

ירין:

זו שאלה של שפה.

ש. גונן:

נסמך את המסך השיחה. (שומעים הקלטה)

שאלה אחת בקשר ל-12.15. לא במקורות קודמת ולא

לסקוב:

במקורות שהוא קיבל עכשיו, על רקע התודעה שלו

שאוגדה 162 לא נכנסה כולה, בקשר לחפקיד האפשרי שהוא בהסתנה לשתי אפשרויות, - אני

לא יודע איך הוא יכול היה להגיע למסקנה כזאת, איך ברך יכול היה לדעה שיש לו 143

בהסתנה. לא במקורה קודמת ולא במקורות שאריק קיבל, לא במשימות שהוטלו עליו לעמיד,

יכול היה להשתמש - עד כמה שאני עוקב גם אחרי סוג הדברים, בעיקר הסוג שאתה אוסר

לו את הדברים על שתי משימות - אני יכול להתרשם, שהוא יכול להתרשם, שהיתה לך מחשבה

שהוא בעמדה המתנה לאפשרות שכרן לא יכניס את הכת.

ש. גונן:

שאלה זו חוזרת לשאלה שלך אתמול, רב-אלוף לסקוב,

זאת אומרת שאין סימוכין, או אין הוראה, או לא

כתוב בשום מקום שיש לו משימה כעתודה לברן. אם חרשו לי, אני רוצה לחזור לבעיות שהעל

רב-אלוף ירין, ואחר כך נעבור לנושא זה כולו, כי זו מסכת שלמה.

ירין:

ביומן האוגדה, 09:53, אצלי לא מסומנים עמודים,

זה כדיוק מקביל לשעה שאתם קודם אמרתם שלא כתוב תאריך, אותה שיחה שקודם קראתם

מהקלטה.

אחרי כן אר

7823

העד: אלוף שמואל גונן

זהו הדבר שקודם הוא היקן: במקום "יותר מהר", הוא אמר:

ידין:

אין בעיות.

כתוב: "דבר שני - כשהיצור מגע עם חזיון, אני מקווה שזה

יהיה מהר." כך כתוב בהקלטה של הפיקוד, ביומן של האוגדה כתוב: שיווצר מגע מהיר

עם חזיון. זו לא הקלטה, זהו תוכן הפקודה.

אחה עומד להכתיש זאת. הנקודה היא לא מה כתוב אצלך ומה

לסקוב:

רשום אצלך שאמרת. הנקודה היא - וזה מה שקובע - מה שהוא

הכין, כשכיל מקרים כאלה שהם גורליים מבקשים: תחזור על הפקודה כשכיל לורדא.

זוהי הנקודה אשר צומחת מן הסקרה הזו. אינני מסיל ספק שאצלך כתוב.. ב"טייפ" אצלך.

אני מסש לא מוכן לקבל שהיתה כאן אי-הבנה בקשר לגישה שלי

ש. גונן:

עם חזיון. אתה קורא לי מיומן של אוגדה, יומן מבצעים

של אוגדה. יומן מבצעים של אוגדה זו לא הקלטה. זה מישהו כתב. אינני יודע

מה הוא כתב, אני רוצה להשמיע הקלטה מה נאמר.

העשה מה שאתה חושב. אני רוצה להסביר את הנקודה שמעניינת

לסקוב:

אתנו.

אתה יודע מה? אחזור לנקודה שרמזתי עליה אתמול.

ש. גונן:

אני רוצה לראות מה כתוב ביומן. האורגינלי של 162.

האם אני יכול להשמיע את הקטע?

אם אתה אומר שלא שומעים, אני כשה לא אשמע.

ידין:

אם מפאסצים אפשר לשמוע.

ש. גונן:

אני שמעתי זאת אתמול גם כן.

סא"ל י. בן-ארי:

(האלוף גונן מסמיע את התקלטה)

- ידין:
המליים האלה הן כאילו מטושטשות.
"אני מקווה שתעשה זאת מהר" - כך שמעתי.
- למקוב:
אם המלה "בעיות" אפשר לשמוע.
נכבצל:
מי ששומע את המלה "בעיות" איננו שומע "מהר".
- ידין:
זה לא ברור.
לנדוי:
לך מספיק שזה לא ברור?
ש. גונן:
אני אומר ששומעים, ואני אומר: אני מקווה שלא יהיו בעיות.
- ידין:
אתה טוען שזה לא נכון מה שכחוב שיווצר סגע מהיר עם חזיון?
ש. גונן:
בוודאי.
יש לי הצעה לוועדה: נקח את האורגינלים, הוועדה תוסיב
- מסמכים שיפענחו זאת.
מא"ל י. כז-ארני:
אני חושב שהם העתיקו מכאן דברים ליוסן הזה. אין יוסן אורגינלי.
- ידין:
איננו עוסקים בבעיה הזו. אילו היה משפט פלילי, מה שאתה אומר זה היה "לויבל".
- היו"ר אברנט:
אני מבקש ספק, אחת לא עד, באה לעזור לו במסמכים. אל תחערב כל פעם, אם כי אני מבין שאתה רוצה לעזור לו, זו לא הדרך שבה אנו מנהלים את החקירה הזו.

7825

אד

- 24 - 30 -

ועדת החקירה - 6.8.74
ישיבה קל"ס - בכוכר
הער: אלוף שמואל גונן

אם אחס משוכנעים בענין זה, אני מסיר את הענין.

ידין:

זה לא ברור.

לנדוי:

הנקודה הקובעת היא הפקודה שהובנה. זה מה שקובע כסופו של דבר.

לסקוב:

אני אוסר שהיא לא הובנה כמו שכתוב ביומן של -

ש. גונן:

אחה יכול להעיד רק בשטר. למה אחה עושה זאת?

לסקוב:

למה? כי אני רוצה לראות את היומן שלהם.

ש. גונן:

אינני אוסר שאציע לעשות זאת, אבל אני מבין שאם ביומן המקורי

ידין:

כתוב שיוצר טבע מהיר עם חזיון, אז אחה תקבל זאת כעובדה?

לא. אני רק רוצה לראות את היומן המקורי.

ש. גונן:

אז חבל לחפש..

ידין:

אחרי-כן רב.

לפני כן רשמה א.ד.

-31-

ועדה החקירה - ישיבה קל"ט

6.8.74 - בקר

הער: אלוף ס. גרנן

ש. גרנן:

יש כאן הקלטה שלפי דעתי, יש הפרעה בחס"ל

ולא הפרעה כרשת. אפשר לפענח אותה בבטחה שלמה.

אני שומע בעיות.

היו"ר אברנט:

נבנצל:

בסדר רשמנו את כל זה, ועשיו המשיך.

יש לי רק עוד שאלה אחת בנוגע להקלטה הקודמת, שזה

הנחיות הוראות לאלוף שרון. כל זה באלחוט, בטלפון?

זה בטלפון. זאת אפשר גם להכין מהשיחה: כן, כן. רגע.

הוא היה בססה כאשר דבר אתי.

ש. גרנן:

אני לפי דעתי הבעיה המרכזית היא: לפה הורדתי את אריק

ועל זה אני רוצה לענות.

אני טוען, שהרגשתי אז, כמו שאני מרגיש היום, שברן יב

היה לעשות את המשימה.

מאמצא משימה של מה?

היו"ר אברנט:

של כיבוש מיסורי ואמיר. הוא לא דורש ממני פרט לסיוע

ש. גרנן:

אזיר שום דבר. אני מסיג לו סיוע אזיר, זה שלא תביע

זה דבר אחר.

אתה מסיג לו סיוע אזיר?

היו"ר אברנט:

אני לא רק מסיג לו, סגן הרמטכ"ל אומר לי - שיהיה לי

ש. גרנן:

סיוע אזיר מסיבי, ואני אומר לקלמן (אני את כל זה חי

אקריא לכם בהקלטות) שחיכף הראה את מסס השנה, זה א דק לאזירה של הדכריס. אני הובטח

כל חיל-האזיר, אני יודע שכל חיל-האזיר יגיע, אבל לא הגיע זה כבר דבר אחר. אחרי

זה כבר אריק היה בדרך חזרה.

אין לי סיבה לחשוב שברן בצרה. אין לי סיבה לחשוב

שברן לא יכבוט, אני יודע שהוא מרכז כוחות. הוא מבקש ממני סיוע אזיר לגדה השנייה, אני

מזה מכין, טמה שמפריע לו זה הארטילריה, הפתרון של אזיר מסיבי הוא פתרון סביר

6.8.74 - בקר

הערך: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

והגיוני, שאחרי זה בהמשך המלחמה ירדנו בכלל פלסמוך על אויר, אבל ביום הזה לא ירדנו, אצאצא ראינו את כורס האויר כגורם עיקרי, או סוכדי לסיוע בטחון אני יודע שהוא מרכז כוחות, אני לא מחכוון להכניס את אריק בש לב הזה לגיזרה של ברן, בשלב הזה או שעה אחרי זה או שעה לפני זה, אני לא מחכוון להכניס אותו לגיזרה של ברן.

באיזה שעה זה?

היו"ר אגרנט:

12, בין 12 ל-1.

ש. גונן:

אני יודע שברן מתכנן התקפה אוגדחיה בסביבות 13.55

לו ההתקפה היתה מונחת, אני טוען, שהיתה מצליחה. אותה התקפה אוגדחית, שאומרים לו: תחכה לסיוע אויר, ואומר לו את זה אורי בן-ארי, הסגן שלי, לו היתה מונחתה אני טוען שהיתה מצליחה כהתקפה אוגדחית. חשבתי אז לפני המעשה כך, ואני חושב שכשיר אחרי המעשה כך, ואז כל הנושא של הורדה אריק למטה, לא היה עולה בכלל כנושא. כמו שלא עולה כנושא, כחורר ארמיה 3. מהלך שעשיתי, בלי להודיע, בכונה, למטה הכללי, ב-23 לחודש...

אנחנו לא דנים על ה-23 לחודש.

י. ידין:

טוב ארד מזה, לביטימי לדעתי לחזיו את אריק ולתכנן

ש. גונן:

להכניס אותו להתקפה בסביבות 4. ז"א שעד שעה 4 הוא נ

מועסק, עם סיכוי לגמור את המשימה כאשר יש חשיבות גדולה לרכז הסנקים, למנוע את יציאת הסנקים שלהם דרומה, והשמדה בסיסי הטילים בגדה השנייה. והענין הזה של השמדת בסיסי הטילים הוזכר בהערכת המצב כדוקומנט. הנושא הזה של הטילים הוזכר ביומן המבצעים בהערכת המבצעים.

לקראת הירידה של אריק גם היה לי דיון ארוך מאד

עם אל"ם שטנר, איפה בדיוק ישנם בסיסי הטילים,

אני טוען שההתקפה של ברן, אלף לא כרוצה בסופו של דבר

6.8.74 - בקר

הערך אלוף ש. גונן

ש. גונן:

אני כהמסך אתאר מהי זה נודע לי. הוא נכשל לא בגלל זה שאריק ירד, אלא בגלל עצמו. ואחר כך הוא הצליח לבלוס את ההתקפה המצרית בלי אריק, וזה בגללי, כי אני לא רציתי להכניס את אריק. כך שאני לא סבור שפעלתי כאן באופן לא הגיוני, או בניגוד לתכנית או בלי אישור. אני רוצה לומר כמה מילים על מהות של עתודה.

זה נכון שאין בשום דוקומנט, ואני גם לא אמרתי לאריק, שהוא עתודה לברן.

לא אמרתי לאריק שהוא עתודה לברן?

היו"ר אגרנט:

לא אמרתי. אבל אנני כן אמרתי, שהוא צריך להתרכז בהסתנה בציר פוררה, בשלב מסויים. אני רוצה כאן להדגיש, שהחזרה

ש. גונן:

של אריק לא הייתה בגלל המצב של ברן. אלא בגלל לוח זמנים ובגלל זה שהמצרים עמדו לעשות התקפה נגד גדולה לאורך כל הגיזרה. כשאריק זז כן הייתה לי עתודה בגיזרה, הייתה לי חסימה בצוילון.

ח. לסקוב:

מהי נודע לך שהמצרים עומדים לעשות התקפה נגד בכל הגיזרה, ומהי היה התאריך המסוער שהתקפה הנגד הזאת תונח בקשר להתקפת הנגד, זה נודע לי, זה יהיה מוכן מאד, אני תיכף אקריא את השקתה על אלברט.

ש. גונן:

בערך באיזה שעה?

ח. לסקוב:

בערך ב-2.

ש. גונן:

יש מסמך?

ח. לסקוב:

צריך למצוא אותו. אני אז אמרתי... ר"א לסקוב, אני אין אין לי טסה, אין לי צוות, יש מברקי האזנה בסיקור

ש. גונן:

דרוס.

חסלה לי, זה צריך להיות איזה מין מסמכ'יק קטן?

ח. לסקוב:

יש להם את כל המסמכים, אין לי גישה אליהם. אני לא יכוי

ש. גונן:

6.8.74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

להגיע אליהם, אני חושב שאם הועדה חבקס, יתנו לה קודם.

אני מתנצל, לא התכוונתי להעיר, אני רק אוסר שלי

קשה להגיע אליהם.

בענין העתודות עוד מילה אחת - ...

מסך נבצח הידיעה הזאת?

היו"ר אגרנט:

במאזן אני מדבר על זה עם אלברט, וטומגס את השיחה,

ש. גונן:

היא קוקסט. אני עוד שואל את אלברט: האם תחזיק מעמד

אם אני מחזיר את אריק? (אני תיכף אקרא את זה).

זאת היחה החקפת נגד בגיזרה של אלברט?

לנדאו:

לכל רוחב החזית. היא בסוף לא היחה.

ש. גונן:

וכאשר עומדת להיות החקפת נגד לכל אורך החזית, השבתי

ליותר נכון להתזיק את אריק בגיזרה המרכזית. זה היה שינוי. זה יחד עם לוח הזמנים

(כל מה שאני אוסר עכשיו אני תיכף אקרא)

מסיבה זו התזרת את אריק?

היו"ר אגרנט:

כן. עכשיו אני רוצה לדבר על העתודה.

ש. גונן:

כאשר הורדתי את אריק, היחה לי עתודה, הכנסתי

מסיבה לצוילוף. מסיבה פחדת גדוד לטסה, 164: החת מיקודו של אלברט (אני אקרא את זה

מהקלטות) שגדוד שלה במדוי.

איפה היא היחה?

היו"ר אגרנט:

היא התארגנה מאחור. היא אז הגיעה.

ש. גונן:

זה יואל גורודיש?

לנדאו:

לא יואל אז התחיל להגיע. יואל היה רק עם 23 טנקים

ש. גונן:

והוא התחיל להגיע. וגם את יואל הכנסתי לגיזרה. אבל

את יואל אסור היה לי להפעיל כי הוא היה עתודה מטכלית. אני עוד בסוף הפעלתי אותו

וקבלתי על הראש.

7830

ר.ב.

-40-35-

ועדה החקירה - ישיבה קל"ט

6.8.74 - בקר

הקד: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

היתה לי חשיבה כציילון, חשיבה פחות גדוד 264,

שגדוד אחד כפרוי, צומת פרוי ספריל ושני גדודים כציילון (ציילון זו טסה).

המשיכה ש.א.

7831

הוריתי להם להחזיק גם פלוגה אחת בצופה ספונטני-כרטיסן, ואת הגיזרה כולה
העברתי לאלברט.

עכשיו אני רוצה לומר את דעתי על העתודה.

העתודה איננה חייבת להיות מרוחקת לקרקע או לשטח ביאוגרפי או למשבצת כזו
או אחרת. עתודה יכולה להיות בדרך למצוימה אחרת. היא יכולה להיות עתודה כל
זמן שהיא לא רוחקת למצימה החדשה.

עתודה לא חייבת להיות מרוחקת לשטח מסויס?

היו"ר אברנט:

לא, היא יכולה להיות בדרך למצימה אחרת. כל זמן

ש. גונן:

שמיא בדרך היא עדיין עתודה. עשינו כמלחמה הזאת את

של השימוש הזה כעתודות הרבה מאד פעמים.

הסימן לזה, שאפי אומר לו להסתכן כפורדה. נכון שלא

אמרתי לאריק שהוא עתודה לגיזרה של 162. אריק סכיר את הגיזרה. היו לו בבקר

התראות לפעול שס. אני משער שהוא גמר את נוהל הקרב לפעול שס. היו לו שלש

התראות בבקר לפעול שס. יש לו משימה ללמוד. זו הסיבה שרציתי להיפגש איתו

לא הצלחתי. ולא העמסתי עליו עוד משימה.

בקשר להגדרה של מהות העתודה אני בערך חוזר על התזה

שאמר "כרן" בסיכום הפיקודי האחרון. אני מדבר עכשיו במישור התורתי. אם אתם

רוצים, עצם המהלך של ההחזרה שלו מוכיח שהתאוריה הזו של עתודה שמקבלת משימה

אחרת והיא עדיין לא במגע ואפשר להחזיר אותה - הנה ההוכחה. יותר מזה, וגם

כשהוא חזר, לא הכנסתי אותו לקרב. ויש לי הסבר למה.

אני רוצה להפסיף משהו שאולי יש לו קשר ואולי אין

לו קשר. אני לא דיווחתי דיווחים אופטימיים למט"כל באותו יום. שיחפתי את המטו

בבעיות. ביקשתי אישורים מוקדמים. לא דיווחתי דיווחים אופטימיים. יכול

להיות שאמרתי שאני סבור שזה יצליח, כי הייתי סבור שזה יצליח. שהצלחנו

שעזפנו. על דברים שלא הצלחנו ולא עשינו - לא אמרתי. זו התשובה שלי.

7832

דרך אגב, זה אולי לא לגיטימי, לא היה לי שום
 "מיד בק" אחר מהאלופים שמתחתי. לא היב לי שום מיד בק אחר. עידכנתי את ברן
 שאני מוריד את אריק. הוא תשכ שזה מוקדם, הוא היה יכול להגיד לי. אני לא
 רוצה שזה ייראה כהצטרפות, לא שהייתי תלוי בהם. אבל שניהם הם לא כאלה שמקבלים
 את הדין. שניהם לא כאלה. לו זה היה קלמן ז"ל, נוחא. שניהם לא מקבלים את הדין
 וכשיש להם דעה אחרת, הם אוטרים אותה בקול רם. לי בטח. ואף אחד קסניהם לא
 אמר לי דבר אחר אז. ז"א שהתסונה שהצטיירה אצלי היחה גם אצלם. איני יודע
 אם צדקנו אז או לא.

אף אחד מסני האלופים לא אמר לך אז דעה אחרת? מינ"ר אגרנט

לא, אני גם מדגיש כאן. אני סחכוון לומר שהם ש. גונן

שניהם לא כאלה שמקבלים עליהם את הדין כאשר הם
 רואים שביאוח. שניהם לא כאלה.

שאלה אוחם? לסקוב

עידכנתי אותם. דיברתי איתם. ש. גונן

שאלתך אוחם לועתם לפני שהחלטת? לסקוב

בשעה הזו לא שאלתי לועתם. אבל, רב אלוף לסקוב, ש. גונן

אני מכיר עכשיו את שניהם טוב. הם אינם מקבלים
 את הדין כאשר הם לא מסכימים למשהו, גם אם לא שואלים אותם.

השאלה שלי היא לא אם הם מקבלים את הדין. השאלה לסקוב

שלי היא: לפני שהחלטת, נועצת בהם? לפני שהחלטת

נועצת בקציני המטה שלך?

בוודאי. ש. גונן

קציני המטה היו זהים, הזהירו, אמרו, חשבו אחרת? לסקוב

האופי של האנשים זו פרשה אחרת. לא בקשר לזה אני

שואל את השאלה. אבל שני המפקדים שלך, כאשר אחד מהם במאסף העיקרי - שאלת

7833

אוקר לפני שהחלטת? נחת לו פקודה התראה. רצה להגיד, לא רצה להגיד.

ש. גונן: הנקודה שאני שם עכשיו היא א) חשוכה לענין ההתייעצויות,

כן היו התייעצויות, כן היו ריוניא מטה.

לסקוב: במקרה הזה שאלת אותם לפני שהחלטת?

ש. גונן: את ספקי האוגרות?

לסקוב: כן. לפני שהחלטת.

ש. גונן: לא שאלתי. אבל דיברתי איתם, לא קיבלתי פיד בק.

ירין: קציני המטה שלך היו כולם בדעה שצריך להוריד את אריק?

ש. גונן: כן. כולם. היה לי דיון.

ירין: ואם אני אגיד לך שקצין בכיר במטה שלך העיד כאן

שהוא התנגד להורדה - זה יהיה לא נכון?

ש. גונן: זה בוודאי לא נכון. אני באמת הייתי מכקס לחקור את כולם

ירין: חקרנו.

ש. גונן: כולם.

ירין: אני לא יכול לחקור את עוזר קצין השלישות. אחי מעניין

קציני אג"ם; קציני מבצעים. אם קצין בכיר מהקבוצה הזאת

אומר שאני הייתי נגד ההורדה?

ש. גונן: המפקד, אף אחד לא היה נגד הורדת אריק. אף אחד במטה

לא היה נגד הורדת אריק. מותר היה לי להגיד שכן,

כי גם אז אני יכול להחליט, אבל לא היה.

7834

ש. גונן:

בדרך כלל הערכות סצב צריך לרשום קצין האג"ס, צריך לראות את הרישומים שלו.

אני מפשיך, אם ככה.

אני רוצה להקפיד שיחה עם אלברט בין 1 ל-2.

זה קרוב לטעה 2, כי לפני כן יש שיחה ב-13.36.

ידין:

אצלי כחפטים 13.35-13.36

היו"ר אגרנט:

יכול להיות. אני מקריא שיחה שלי עם אלברט.

ש. גונן:

אני שואל את אלברט: האם חוץ מזה אין לך על ציר

"פרוי" שום דבר? אני מצאתי את זה ביומן המקורי ב-1137.

איפה זה ציר "פרוי"?

נכנצאל:

כביש חדש שהולך מרפידים לגיזרה. מהכביש הזה חששנו

ש. גונן:

כל הזמן.

איזה עמוד?

היו"ר אגרנט:

820. אני מקריא פה, כי אני רוצה להקפיד בעיקר

ש. גונן:

את התפנית. בקטע הזה תהיה התפנית למה אריק חוזר.

"האם חוץ מזה אין לך על ציר "פרוי" שום דבר? אלברט: שלילי, התכנית הייתה שעגנו

(עגנום זאת חטיבה 164, שקודם דיכרתי עליה). יושב בציילון ויחידה אחת שלו

הכנס לציר "פרוי". הוא עכשיו מאחזר והוא בדרך. לפני שעה וחצי אמר לי להוריד

את כל עגנון לציר פרוי והוא חזר. אני אחזיר אותו חזרה לציר פרוי ולציילון.

אני אשאיר יחידה אחת בציר פרוי. אני אחזיר אותו חזרה לציר פרוי, לציילון.

על מי מדובר?

היו"ר אגרנט:

על עגנון, על חטיבה 164. אותה חטיבה שקודם אני

ש. גונן:

הזכרתי שהיא הייתה עתודה אחרי שאריק ירד.

ואני אשאיר יחידה אחת בציר פרוי, אחרת אני פותח את הצופה. כלומר, בכדי לא

7835

לפתוח את הצופה. אני מציע לא להיכנס לפרטים, אין להם שייכות לעניין. זה עניין טקטי שלפי דעתי אין לו משמעות.

אני אומר לו: היובי, כולו בציילון, ויחידה אחת

בציר פורי. כמו התכנית הקודמת שלך. היכן יושב זה שחייב צריך לקבל אותו במקום עגנון? זה יואל - 274. אני שואל אותו: איפה יושב יואל? יואל בדרך. אז הוא אומר לי: בסונדק 71. ז"א - איזור רפידים.

אני שואל: האם הסד"כ שלו מלא? אלכרס: שלילי, יש לו

שתי יחידות ט"נה קטנות. אני לוחץ חזק מאד.

הוא עובר לנושא אחר. כנראה שזה "מפסח",

אחרי כן יע

7836

גונן:

יש רכוזי כוחות גדולים, אלברט אוסר לי, שיש כמד
 רכוזי כוחות גדולים ואני אקח קצת אחרת, אני אוסר לו
 רוח בסדר. אלברט סמטיך, באזור ליטוף כנ"ל, יש ידיעות על כמות גדולה של כלים
 שנעה לכיוון, לא כחוב, שם אני לא ערוך, שנעה מול מסרק, ביומן מבצעים מה זה כן
 כחוב, כאן המילה הזאת באזור ליטוף כנ"ל, באזור ליטוף יש כמות כלים שנעה
 (אסרה מה הקלטה ולקחתי מיומן המבצעים). באזור ליטוף כנ"ל, אני מקריא שנית
 את אותם הקטעים, יש כמות גדולה שנעה מול מסרק. סוגר, כללית, באזור פוליגון
 כללית. ובאזור ספצת, תודיעו כשארית יגיע לציר פוררת. בהקלטה כחוב, שם אני
 לא ארוץ. אם הוא אוסר, סוגר כללית לאזור פוליגון, זה ספצת, זאת אוסרת הגזרה
 הדרומית שלו פתוחה. מתי 2 יגיע. הוא שואל אותי מתי אריק יגיע. הוא עכשיו
 כבר רוצה את אריק, כשביל הגזרה הדרומית. אני אוסר לו, מקווה מה שיותר מהר,
 עכשיו הכל בנוי עליו. זה מההקלטה אני מקריא. אלברט: -
 אני כאן רוצה לאמר שאחם יכולים, השופט לנדוי, להעזר בספר הירוק.
 כי ההקלטה כאן יותר בסדר.

לנדוי:

זה מודפס ככה שאי אפשר לקרוא.

גונן:

אז הוא אוסר לי עכשיו הכל בנוי עליו.
 אלברט אוסר: - זה יהיה הקיץ, תודיעו לי כאשר נחקרב
 לציר פוררת, ואז כשהוא החקר.

ד"ר אגרנט:

מה זה שהחקרב, שיחקרב.

גונן:

כן, כשיחקרב.
 ציר פוררת, ואז אוכל להזיז את הכל שלי צפונה לציר
 עטיפה. זה המיתלה. ציר המיתלה, כדי שיוכל להכנס.
 במקום פינקו סרווח לי על הפריסה המדוייקת של הכוחות. הוא אוסר לי הסצב
 של ברעס.

7837

פינקו היה פעיל והוא מדווח לי על הפריסה

גונן:

המדוייקת של הכוחות. הוא אומר לי המצב של ברעם.

ברעם זה אותו מח"ט 164, שקוראים לו עגנון, שעליו אני מדבר שצריך להיות שני גדודים בטסה וגדוד אחד בצומת פדוי.

עגנון זה שם המפקד או החטיבה ?

יו"ר אגרנט:

זה שם הרשת. של החטיבה. ברעם זה שם מפקד החטיבה.

גונן:

הוא מסביר לי עכשיו שגדוד אחד יושב בצייילון, בטסה

הוא מתקן את אלברט, יושב בצייילון בצומת כביש הרוחב איסטמקאליה, כלומם בדיוק

בצומת של עכביש, מקביל, והגדוד השני עומד ~~בצומת~~ פדוי, בהגבעה-השלג

מתחת לאום-סחצה, באזור הזה קצת יותר פנימה לפדוי, והגדוד השלישי בתחנת

הדלק בביר-גטפסה. בתחנת הדלק בביר-גטפסה. זאת אומרת 164 רק הבקר הגיעה.

עכשיו הוא מעדכן אותי עם יואל, 164 זאת חטיבה בעלת שלושה גדודים.

היא אחר כך נלחמה בגזרה הדרומית ואחרי זה השתתפה בחצייה.

זה על הפריסה,

היו"ר אגרנט:

זה על פריסת החטיבה, זה עדין לא חשוב.

גונן:

יואל עם 27 טנקים, נמצא במחנה 77 ברפידים,

ואחר כך הוא מסביר לי את הפריסה של אלברט, בגידי, במיתלה ובציר צביקה.

אני אומר לפינקו, חגיד לאלברט שהגדוד שיושב בביר גטפסה יחליף את הגדוד

בציר פדוי.

מה זה שייך לכל זה, מה זה שייך לנושא ?

גונן:

אלא אם כן מסביר מדוע זה רלבנטי ?

7838

גונן: היה לי פה איזה רעיון, רק שנייה,

לנדוי: אז חקרא את זה לעצמך,

גונן: סליחה, היה לי כאן איזה קטר,

היו"ר אגרנט: אני הכנתי טאחא רצית להבאוח שיש כאן איזה גדוד שמסמט לעתודה.

גונן: אני מצטער שהקראתי את כל הקטע. הקטע החשוב שרציתי להקריא זה השיחה עם אלברט. עם הבקשה שלו לזרז את האוגדה של אריק

היו"ר אגרנט: זה כבר קראת לנו,

גונן: כן, אז כל היתר מיותר.

1405. אני אומר לאלברט,

היו"ר אגרנט: למי אתה אומר כאיזה שעה קבע אריק פקודה לזוז ?

גונן: אני אומר לאלברט במטה. כיומן באירועים זה 1405.

כיומן חפ"ל 1405. אני מקריא מההקלטה. אני אומר לאלברט

אני היכף אגיד לך. לפני זה יש שיחה, השאלה שלי, מהי אריק קבל את הפקודה

וזה ישנו בהקלטה. בהקלטה אצלך זה בעמוד 821. אני מניח שזה ישנו בהקלטה

האורגניזציה. אני אומר לאלברט ב-1405. אני היכף אגיד לך, אני עכשיו

עושה הערכת מצב חדשה, לאור העובדה שהם הולכים לעשות החקפה נגד כמו אחסול,

7839

לכל רחוב הגזרה, אני שוקל מה לעשות עם אריק. גרנץ:

אני שואל, במקרה שאהה חוטף החקפה נגד, מה מצבך?

אלברט עונה: אני מאורגן די טוב. תוכל להתזיק על קו המים, איפה שאהה מחזיק עכשיו?

אתה חושב שהוא בקו המים? מה דעה אומרת? ידין:

אתה יכול איפה שאהה מחזיק עכשיו יכול לפרש כשהי צורוח גרנץ:

עכשיו - מושג לקו המים, או עכשיו - כללית לגזרה שהוא

מחזיק, אני מתכוון לשאול אותו, האם אתה יכול להתזיק איפה שאהה מחזיק עכשיו.

כי אצלו יש לי כטרמינולוגיה שני קווים, שגב ציר המיצרים שזאת בעיה, יותר

מאוחר נגיע לזה, כשאני אומר לו אלברט עזוב את זה, הוא רוצה לחזור לציר המיצרים

אלברט, הוא לא יכול להתזיק בהתקפה, אני אומר לו לא. היעד הראשון שלהם זה

ציר החת"ם, בגזרה הדרומית יש טרמינולוגיה של קו המיצרים,

זאת אומרת הכוונה להבדיל מקו המיצרים? היו"ר אגרנט:

כן. גרנץ:

באזור ששם הוא נמצא שם, כן? היו"ר אגרנט:

כן. גרנץ:

איפה זה ליטוף? ה"ר נכנצאל:

ליטוף שייך לציר הבידי, אולי כך נזכור יותר טוב. גרנץ:

מפצח שייך לציר המתלה,

ועדת החקירה, ישיבה קל"ט
6.8.74, ישיבת לפני הצהרים
הער: האלוף שמואל גונן

7840

לנדרי:

אתה צריך לדאוג, האלוף גונן, שפרוב עצים אנחנו
חסיד נראה גם את היער.

גונן:

אני עכשיו סגיע, אני חושב, ליער.
אני באמת אדלג עלקטעים, תודה.

ירין:

מה הוא עונה לו ?

גונן:

הוא חשב כסוף, הוא לא הכין את השאלה.
בהרכה שיחות כשמדברים מכינים את השואל. רב-אלוף ירין,
ירעמי איפה אלברט יושב. ג ירעמי. הוא גם כרבע שעה קודם אומר לי.

ד"ר נכנצאל:

היו לו כוחות בליטוף ?

גונן:

ליטוף, זה אזור התעלה, באזור ליטוף. אם אחס רוצים
אני אקרא את כל החומר. בבקר, אני אומר לו להתקדם.
והוא אומר לי אין סגע. ואני אומר לו לא טוב שאין סגע. היצור סגע,
לא לתקוף, ללחוץ להתקדם, לא להסתער, ליצור סגע. באיזה שהוא שלב, אני חוזר לבקר,
כדי להסביר את הרקע של קו המים, לא קו המים, או אזור ליטוף, באיזה שהוא
שלב הוא אומר לי, אין סגע, אני לפני סגע כב-8 - 10 ק"מ. הוא אומר לי.
אז אני אומר לו, לא, חפשי סגע. אז הוא כבר מדווח לי שבוא מתקרב לאזור
של מתנה הפולנים של עפרה. באיזה שהוא שלב אני שומע את הידיעה שהסגרים
יוצרים. אני אומר לו, אל תתקדם יותר, תעצור. ב-10,30 בערך בבקר אני אומר
לו, לא, אל תתקדם. תעצור. זה בערך היה הסהלך של אבל אלברט באותו יום.

6.8.74, ישיבת לפני הצהריים

העד: האלוף שמואל גונן

7841

עכשיו השיחה של עכשיו באה להסביר, אני שואל אותו קודם

גונן:

אם הוא יוכל להחזיק מעמד בלי אריק, ואני רואה שאני

כבר את אריק לא אכניס. ואת זה אני הולך להקריא. הנושא הוא אריק לא נכנס.

ואת זה אני הולך להקריא.

מהתשובה שלו משתמע שהוא יכול לוותר על אריק.

לנדוי:

גמרנו את הפרשה הזו, ככה צריך ללכת, אחרת אחת תסתחק

ואנחנו נסתחק.

חודה רבה, אני אנסה. מהקטע הזה של ההקלטה אני אומר

גונן:

לו, נניח שאריק לא נכנס, האם תוכל להחזיק מעמד?

הוא אומר לו שיש שבעיה של עתודה, אני אומר לו עצה מה לעשות עם עתודה,

הוא אומר לי אני מכין שאריק לא בא. אני עוד פעם בשיחה שהיא לדעתי לא

רלבנטית, ואני אומר לו, חכה רגע, אריק עוד לא זז מסטה. אז אני עכשיו

מדבר עם אלברט. אז השאלה, אני עכשיו, אם אני אביד לאריק לזוז, הוא יביע

עם השיכה למטה. אני יכול במקום זה לתת לו לכבוש את החווה הסינית. ואחר כך

להוריד אותו לאורך כביש התעלה אליך. כלילה. זה נראה לי יותר טוב מאשר

להוריד את האגוף העמוק, שערין לא התחיל לנוע. כלומר מה שאני אומר לאלברט

אליך לא יספיק להגיע לקראת 4 אין מה לשבר, כי עוד לא זז, אז אני מתכוון

עכשיו לא לתת לו לזוז בגלל שתי סיבות, אחת אני אומר עכשיו, ואחת הקראתי

קודם. זו של עכשיו היא לוח זמנים, הקודמת התקפה שהולכת להתרגש לכל רוחב

החזית, אני הקראתי אותה לפני רגע. אז אני עכשיו אומר לו, אני מציע שארץ

לא יירד למטה. אני כנראה נותן לו לכבוש את החווה הסינית, אני יכול

ואחרי זה, בשלב ב, אם הצטרך, כוא נגיד. ואחר כך זה משתמע.

המסיכה: א.א.

7842

אתה רוצה להגיד שבכל השיקולים האלה הבעיה של ברן לא
עומדת על הפרק?

ידין:

אסרתי זאת בפירוש.

ש. גונן:

מה פתאום אתה רוצה ל+ שיכבש את החווה הסינית? הרי הוא
חיה קודם על יד החווה הסינית ויכול היה לכבוש אותה.

ידין:

את החשונה אתן לך עכשיו, אבל היא תהיה יותר טובה בערב.
אני מבין שברן יכבוש את החווה הסינית.

ש. גונן:

עכשיו אתה מבין שהוא לא יכבוש.

ידין:

לא, אני עכשיו חושב שאם המצב סביר, ברן עוד לא כבש, שניהם
יכבשו. למה לא?

ש. גונן:

למה כן?

ידין:

כי השטח גדול, ואפשר לכבוש עם שתי אוגדות. זה לא חווה
סינית, אני מדבר על כל השטח. למה זה לא הגיוני?

ש. גונן:

החווה הסינית היא 2-3 ק"ס.

ידין:

כשאני אומר החווה הסינית, אני מתכוון לכל האזור. כל המלחמה,
החווה הסינית נקראה השטח מסיסורי.

ש. גונן:

אתה מגיע למתכנה לכבוש את החווה הסינית, כי אתה פרגיש שברן
לא כובש את זה. זה נכון או לא נכון?

ידין:

אגיד יותר מדויק² כי עד עכשיו ברן לא כבש את זה. והניסוק
להעלאה שלו הוא לא זה, הוא כמו שאני מסביר לאלברט.

ש. גונן:

איפה בדיוק החווה הסינית?

היו"ר אגרנט:

החווה הסינית היא 15 - 20 בתים על טרחק של פחות מקילומטר.
זו מטרה לשתי אוגדות?

ש. גונן:

ידין:

זה סמל, זה לא יעד. כאשר מדברים על חסיבה, אז החווה הסינית
היא יעד.

ש. גונן:

מה אתה אומר בסוף המשפט הזה?

ידין:

"אחר כך להוריד אותו לאורך כביש החעלה".
הסביר לי את הכתוב.

ש. גונן:

ידין:

ש. גונן:

אני אומר לו שעכשיו הולכת להחרגש - אני עכשיו עובר לפארסנות

התקפה מצריה לרוחב כל החזית, ואם אריק עוד לא זו, הוא זו

לילה, שחי הסיבות האלה סכחיבות שאני מחזיק את אריק במרכז, במקום זה אולי אתן

לו לתקוף במרכז. למה אני אומר "אולי"? כי במקום אחר אצט לגדעון, כשאני

מדבר אחר, אני אומר שזו החרעה. כשהוא יגמור את זה, והכל יהיה בסדר, בעצור את

ההתקפה המצרית, אז ירד להקפסה.

ידין:

אחמול הסברה לנו שאם הייה מכונין שיהידות יילחמו בלילה, כי

איך לנו אמצעים ללילה. מה אחת אומר לו: למה אני אומר לו

ללכת מצפון לדרום, כי בלילה זה נראה לי יותר טוב.

לא נראה לי בלילה יותר טוב. העמיד נקודה אחרי המילה

ש. גונן:

"בלילה", וחקרא טוב. נשמע טוב את הסרט ונראה מהו הסון

של הדברים.

לא רק את זה אני אומר, אגיד גם יותר מאוחר שכמסך כל המלחמה

הייתי נגד פעילות רגע. אני מכחיש את זה לרגע? לא היינו סוכנים ללילה. יכולנו

לשחוק את הצנחנים בלילה.

ידין:

מה יקרה בלילה?

אם אריק יגמור את ההקפסה -

ש. גונן:

הוא יגמור את ההקפסה בחווה הסינית צ'יק-צ'ק. מה זה "בלילה"?

ידין:

מה יותר טוב ספה? אני מבקש שתסביר לי.

ש. גונן:

אם אחת שואל, אסביר. אשזור. נעשה לוח זמנים. בערך בחמש

יצור סגע, תהיה התקפה, אשזור אחרי שיכבוש את החווה הסינית ירד דרוסה.

בלילה?

ידין:

למה? בשבע פחשין, הוא מתחיל בחמש.

ש. גונן:

יגמור בשש. מה זה "בלילה"?

ידין:

נפתח את הסרט. חסרה לי מילה.

ש. גונן:

תגיד כך, תגיד שאתה לא יודע, תגיד שלא הבנת את השאלה.

ידין:

אני קורא את המסמך עם הנקודה. תגיד לי שמה שאתה אומר הוא,

7844

שאחרי שיכבוש את התווה הסינית, ירד למטהבלילה, וזה יותר טוב. זה עומד בסתירה
למה שאמרת אהמול, שלא רצית להוריד את אריק לדרום, כי אתה נגד לחיטה בלילה,
מפני שאין לנו אמצעים. אם הגיד לי שזה לא נכון, אני אקבל את החשובה שלך.
ש. גונן: "זה נראה לי יותר טוב" לא קוסב על הלילה, אלא על כל התכנון

עד עכשיו: שאריק יחזור בחזרה, ישאר במרכז, ~~להתחיל לנוע~~
~~המשק~~, לא יעסה את ההתקפה בחושך, ונחכה שהעבור ההתקפה המצרית הגדולה - זה נראה
לי יותר טוב מאשר להוריד את האיגוף העמוק, שעדיין לא התחיל לנוע..
ידין: הסילה "בלילה" -

ש. גונן: אשטע טוב את ההקלטה ואפענת את הסילה. יכול להיות שהסילה
"בלילה" מכורנת לתנועה שלנו לקראת סגת בדרום.
ידין: כך אני מבין.

ש. גונן: יכול להיות. והסגת יהיה לקראת בוקר. זה גם יותר הגיוני מבחינת ז
לאורך כביש התעלה, הוא נוסע לטייל שם, אין אויב?
ידין: לאורך כביש התעלה^{סה} אין אויב, ולא היה אויב אף פעם, ופה יהיה
אויב והוא יילחם.
ש. גונן:

נבנצל: האם לא יכול להיות הפירוש, שאם זה בלילה, אז יותר טוב מספון
לדרום מאשר מדרום לצפון?

ש. גונן: אני לא רוצה לנחש. אפתח בערב את הסרט ואשטע עוד פעם, ואולי
אכין בדיוק. אני לא מייחס לזה משמעות כל כך גדולה.
אילו פת היה אויב, היינו מצליחים לצלוח גם כ-15. לא היה אויב אף פעם, היו
סיוורים.

היו"ר אברנט: מה פירוש "דבר זה נראה לי יותר טוב מאשר להוריד את האיגוף
העמוק שעדיין לא התחיל לנוע"?

ש. גונן: אני מבקש לשים נקודה אחרי הסילה "בלילה".
היו"ר אברנט: בסדר, שמים נקודה. אחר כך זה מתחיל "זה נראה לי יותר
טוב מאשר להוריד את האיגוף העמוק".

ש. גונן: λ

ידענו איפה האוגדה, היה לנו דיווח שהטיבה $\frac{1}{2}$ זה. אנחנו רק החלטנו, חשבנו שאמנון זז, וזה לא היה אמנון אלא חיים. להיטך, אמנון היה דרוסה מצוילון?

ידין:

ש. גונן: 10 ק"ט.

אני לא שואל כמה קילומטרים.

ידין:

לא, אבל אני אוטר כמה.

ש. גונן:

אתה שואל אותו והוא אוטר -

ידין:

אולי נשמע אחר כך מה אני אוטר, מה ששון אוטר. 10 קילומטר דרוסה לצוילון, סבחינת לוח הזמנים זה צוילון.

ש. גונן:

אילו לא הייתה להם ההכנתה שכולם בצוילון, הייתם נוהגים את הפקודה שאחר כך גדעון נתן: עיצרו במקומוחיסם. מטוס סבחינת

לסקרב:

בהירות המצב.

אני שואל אותך כדי שהתקן אותי. האם התמונה האסימטרית לא הייתה

ידין:

שהחטיבה של ארז הייתה כבר בגידי, שתי החטיבות האחרות נמצאות

דרוסה מצוילון. זה נכון או לא? זאת אוטרה שהאוגדה נמצאת בין צוילון לגידי.

האוגדה נמצאה עם שתי חטיבות באזור צוילון, אחת בצוילון

ש. גונן:

ואחת 10 ק"ט דרוסה לצוילון. זו הייתה התמונה. אם הייתה לא נכונה,

הייתה לא נכונה.

אני סובר על הדיווח של ששון.

ידין:

עוד רגע אגיע אליו. אני זוכר את הדיווח של ששון בעל פה, זה היה

ש. גונן:

מהלך סכריע. אם אתה רוצה שאעבור אליו עכשיו, יהיה עכשיו.

ניחנה פקודה לעצור אותם בצוילון. גדעון אוטר: שבצע פקודה.

ידין:

אבל גדעון מודיע: אני עוצר אותם במקום שהם נמצאים, מפני

שטוביה כבר התחיל לצאת מצוילון, וחיים נמצא הרבה יותר קדימה, ואמנון עוד לפניו.

אני שואל את גדעון איפה הם נעצרו, וגדעון אוטר: "אני עוצר

ש. גונן:

את כולם איפה שהם נמצאים. כרוב המצב שטוביה התחיל לצאת

7847

מציילון, חייס נמצא הרבה יותר קדימה על הציר, ואמנון עוד לפניו."

ידין: זאת אומרת, דרוסה?

ש. גונן: כן.

החסונה היא שכל האוגדה נמצאת מציילון דרוסה.

ידין:

ועכשיו אני משוחח עם ששון ומחברר לי שזה לא נכון.

ש. גונן:

אבל הדיווח הזה הוא שהאוגדה נמצאת מציילון דרוסה, ואמנון הוא

ידין:

הכי דרוסי, אחריו חייס, וטוביה מתחיל כבר לזוז מציילון.

הדיווח של גדעון הוא שתטיבה אחת מתחילה לזוז מציילון,

ש. גונן:

אחת הרבה יותר קדימה על הציר, הרבה דרוסה, והשלישית עוד

יותר דרוסה. זו החסונה מגדעון.

אחרי כן אד

7848

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אני שואל: איפה אמרנו וחיים? אינני מאמין לדיווח

של גדעון.

ידין: בסדר.

ש. גונן: הוא אומר לי: אין עוד דיווח מדוייק. זאת אומרת שגדעון

איננו יודע איפה.. אבל אני כן רוצה לדעת. אני שואל

אותו.

לסקוב: אני רוצה להבין את הפקודה: עצור את כולם בניילון.

האם הכוונה לכל האוגדה, או רק לאלה הנמצאים בניילון?

ש. גונן: כל האוגדה.

לסקוב: זאת אומרת, שפקודה זו כפי שיצאת איננה ברת ביצוע,

אלא אם כן בן-ארי פעל לפי אינפורמציה שכל האוגדה

נמצאת בניילון.

ש. גונן: אני רוצה להיות נורא ישר וגלוי. אני רוצה לומר לך:

אתה היית צודק לו זו הייתה פקודה בכתב; כאשר זו שיחה

בין שני אנשים - אתה לא צודק. הוא אומר לו: עצור את כולם בניילון. גדעון

אומר: גם את אלה ואת אלה.. אז בן-ארי אומר: כולם לעצור במקום. זוהי שיחה

בין שני אנשים בטלפון.

לסקוב: אתה לא יכול לענות, חגיד לי שאתה לא יכול לענות.

אבל לחזור על מה שקראתי אין טעם, כי קראתי זאת.

שאלתי היא אחרת; כי מי שנחן פקודה: עצור את כולם

בניילון יכול היה להתכוון למצב - א. או שכל האוגדה בניילון ועליה לעצור שם,

או את כל האלמנטים של האוגדה - אלה הנמצאים בתוך ציילון. זו יכולה להיות

החמונה שהוא ראה לפניו כאשר נתן את הפקודה הזו, כי אם הוא התכוון למטהו אתר

- 7849

לסקוב - המסך:

- והאוגרה איננה - זו לא מקודה שאפשר לבצע. השאלה שלי היא על לפני
מתן הפקודה ולא לאחר מתן הפקודה. שהרי נוחנים מקודה על-סמך אינפורמציה,
לא שולפים אותה.

ש. גונן: אתה שואל:מה ידענו על האוגרה לפני שניחנה מקודה
לעצור? ואני עונה: רובה באזור ציילון. יוחר סזה
אינני יכול לענות, ידענו שרובה באזור ציילון. כאשר גדעון אומר לי אחרת,
אינני מאמין לו. אני חוקר אותו.

לסקוב: אני מסיר את תשאולא השאלה. קשה לך לענות עליה.

ש. גונן: אולי לא הבנתי את השאלה.

לסקוב: אינני יכול להסביר את עצמי יוחר טוב סמה שהסברתי.

ש. גונן: אתה שואל אותי - מה אורי חשב כאשר הוא נתן את הפקודה -

לעצור רק את אלה שבציילון או את כולם, או שחשבו
שכל האוגדה בציילון? אז אני עונה: חשבנו שרוב האוגדה בציילון וחלק מסנה
קדימה. מה שאורי חשב - צריך לשאול אותו. אינני יודע.

לסקוב: אני פעם אחת הוצאת להעיר לך לא לחזור על זה. צא

אל תעשה לי ניפני של סוג העבודה שאני צריך לעשות.
תשתדל לענות לשאלה כפי שאני שואל, כי בסך-הכל זה רק לטובתך.

הי"ר אגרנט: נעשה עכשיו הפסקה.

(הפסקה)

העד: אלוף שמואל גונן

אני עיינתי בחומר, אני מרגיש שאני צריך להתנצל.

ש. גונן:התרכז רק במה שחשוב, יש הרבה דברים שהם אינם רלבנטיים,
התרכז בנקודות המרכזיות.היו"ר אגרנט:לשאלה - מה חשבנו על המיקום של אריק לפני שעצרנו אותו,
חשבנו על המיקום של אריק לפני שעצרנו אותו שרובו באזורש. גונן:

ציילון, וזה היה מדיווחים שלפוננים ומבדיקה עם האוגדה. אפשר להבין את
הרוח של הדברים אם מעיינים בקטעים של השיחות בחמ"ל: כן זזו, לא זזו,
בשיחה שלי עם גדעון דיברנו על כך, אני אומר לו" אתראה, שתהיה משיפה לכבוש
את מיסורי ועמיר, אני כאן צריך לחקן, אני כבר סבין כנראה שברן לא חוקף
את מיסורי ועמיר, מה שעכשיו חשוב לי לדעת - איפה בדיוק הכוחות, -אני מנסה
לאמת זאת מספר פעמים - הכוחות של אריק, ולא חשוב איך התגלגלה השיחה, אני
אדלג על כך, ששון נמצא בשיחה עם אריק ב-2.20 או 2.30 - אינני יכול לאתר
בדיוק סחי, הוא מודיע לי שאריק נמצא ב-43, שזה צומת המיתלה, אריק אישיח,
בצומת של המיתלה.

זאת אומרת ששם כבר היו הכוחות שלו.

לנדוי:

כן, חשיבה אחת היתה מכאן עד הנה (מראה על המפה)

ש. גונן:

חיים ארז,

לנדוי:

כן, חיים ארז.

ש. גונן:

זה ששון מודיע לך?

היו"ר אגרנט:

לא, זה אני יודע עכשיו.

ש. גונן:

חלף על-פני הגידי..

לנדוי:

כן, אני מדלג על השיחות עם קלמן, אני מדבר עם ששון.

ש. גונן:

השיחה עם ששון ב-14.45, הוא 111 ברשת.

- היו"ר אגרנט:
כאיזה עמוד זה מופיע?
ש. גונן: 827.
- ידין:
מזה "אוקראינה"?
- ש. גונן:
ההצטלכות של ציר הגירוי וציר הרוחב.
כל הסיחה אתו - ואני צריך "לחלוב" אותו - הוא אוסר לי:
- 2 נמצא באזור אוקראינה.
היו"ר אגרנט:
2 זה האוגדה של אריק?
ש. גונן:
קשה לי להגיד עכשיו למה הוא התכוון.
היו"ר אגרנט:
אולי זו החטיבה.
ש. גונן:
זו חטיבה, כנראה. כי אחרי זה הוא אוסר לי: היחידה
השניה שלו נמצאת מציילון דרוסה. ששון אוסר לי: הוא
קיבל פקודה לעצור, אני לא יודע למה. אני שואל: איפה היחידה?
ידין:
ששון לא ידע שצריך לעצור.
ש. גונן:
אני שלחתי אותו לבדוק איפה האוגדה. היחה לו משימה אחת:
לבדוק איפה האוגדה.
היו"ר אגרנט:
איפה ששון כשהוא מדבר?
ש. גונן:
הוא שם בשטח. הוא בהליקופטר. נחתי לו הליקופטר,
שלחתי אותו לבדוק ולהגיד לי כדיוק איפה האוגדה.
אני שואל אותו: איפה היחידה? והוא אוסר לי: באזור ציילון. עבור. זה מאמת
לי את מה שחשבתי אז. אז אני ממשיך לחקור אותו: כמה מהכוח יש בציילון וכמה
יש בדרך. והוא אוסר לי: חלק יש מדרום לאוקראינה. (זאת אוסרת בין הגירוי למיתלה).
אני שואל: מי נמצא מדרום לאוקראינה? והוא אוסר לי: אמנון. אני שואל: כמה?
והוא אוסר: לא הרבה. הוא טעה. אני שואל: רוב הכוח איפה. עבור. והוא אוסר
לי: רוב הכוח נמצא דרום מציילון. 10 ק"מ מדרום. עבור. (כחוב "פירדאן" וזו
כנראה שגיאה.) זאת אוסרת שהוא אוסר כי רוב הכוח נמצא כ-10 ק"מ --
(זה המקום שאני מראה על המפה.)

אד

אז אני אומר לו: זאת הסיבה שעצמתי אותם, איפה הקודקוד שלהם? עבור, הוא אומר לי: באוקראינה. אני אומר לו: חרדן לאוקראינה, תגיד לו שאני מחכוון לסנוח את המסימה שלי. את כל זה לגדעון כבר אמרתי בסלפון. גדעון יושב בסטה. עם גדעון נוח לי לדבר כי יש קשר קווי ביני לבין גדעון. אני אומר לששון: אני מחכוון לתת לו לחקוף את מיסורי, עמיר ופורקו, מהקן: לא פורקן אלא מצמד.

לנרוי: ששון הוא פה באוויר?

ש. גונן: אינני יכול להגיד, לא שאלתי אחר. או שהוא באוויר, או שהוא עומד עם המסוק על גבעה.

ידין: בכל אופן שיחה באלחוט.

ש. גונן: שיחה באלחוט. ואני אומר לו: המסימה שאליה הוא הולך עכשיו תבוא אחרי זה כנראה. יש נקודה אחרי המליט "אחרי זה" וצריך להעכירה אחרי "כנראה". האם קלטה? חשובה: קלטהי. שיתארגן למסימה ויודיע מהי הוא מוכן לחקיסה. תודיע לי את החשובה שלו - אני קורא מה שאני אומר - מהי הוא יהיה מוכן לתקיפה?

צפצפ עכשיו אני מדבר עם מסקד חיל האוויר. 14.48 בערך.

אני אומר לו: מהחילה התקפה נגד ---

ידין: רגע אחד. בקשר עם בטחון קשר, השיחה הזו היא לא טובה.

ש. גונן: אני רוצה לומר משהו לחובתי ולחובה כולנו. אנחנו לא

שטרנו בכלל על בטחון קשר במלחמה. וזה היה רע מאד.

ואני לא בסדר שיש לזה פחרון טכני. צריך לחפש ולמצוא. צריך למצוא מלקוד כזה

אד

ועדה החקירה - 6.8.74
ישיבה קל"ט - בבוקרהער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן (המשך:)

סקל יהיה להשתמש בו. דרך אגב, כדי להוכיח את מה שאני אומר - הרי אני אומר
 דבר לחובתי - בכל תרגילים מאז שאני מחרגל, בכל סיכום תרגיל סופיעה הערה: בטחון
 קשר היה רע, בכל סיכום תרגיל, מאז אני זוכר תרגילים עד היום, כנראה שהפתרון
 הטכני של המלקוד הוא כזה שאי-אפשר להשתמש בו, אצל ברן היה פתרון טכני יותר טוב
 גזית, ששמים על היד. חיל הקשר החנגד להכניס אותו ברמה שמעל חטיבה, הוא
 כנראה כן טוב, הוכחה - משתמשים בו לפעמים, אבל זהו נושא טכני, בכל אופן ההערה
 היא בהחלט הערה. זה דבר חסור, וידענו כבר שמאזינים.

אחרי-כן - רב.

ועדה החקירה - ישיבה קל"ט

-81-

לפני כן רשמה א.ד.

6,8.74 - בקר

הער: אלופ ש. גרונן

ש. גרונן:

אני מדבר עם ספקד חיל-האוויר, אני אומר לו -
 מה שלא ידעתי עוד אז ר"א יריגן - שלערבים יש
 סריוז, זה עוד לא ידענו, אבל כן ידענו את זה יוחה מאוחר. כלומר, היחה לנו הרגש
 שאנחנו משהמסים במלח קוד, אז זה יותר טוב. אבל היה להסאת סריוז, א' - מהמעוזים,
 שם לא כל כך חששנו, כי עד שמפענחים זה לוקח זמן. אמאא אבל מצאנו מפה, אני חושב שאת
 זה כבר ספרתי לכם, שמצאנו מפה מןמפסת בערכית מחודשים לפני זה.

אני מסתיין. אני מדבר עם ספקד חיל האוויר, ואני
 אומר לו: מתחילה התקפת נגד לאורך כל הגיזרה, שהיא עומדת להתחיל, בחלקה התחילה.
 יש ריכוז גדול של אויב. באזור החוה הסינית (הוא מדבר על התקפת הנגד של הערבים)
 כמה הכוח שקבלתי ממך מספיקה רק לגשרים, וזה לא מספיק. אני רוצה ממך יותר, והוא
 מבטיח לי יותר.

אני רוצה לחזור רבע לאוויר זה תלוי ולא תלוי

בנושא שמדברים עליו.

ב-13.24, אני מדבר עם סגן הרמטכ"ל, ואני

מבקש אוויר מסיבי בשביל כרן. ב-13.55 אני אומר לברן - יש לך מטוסים, יש אישור.

ב-14.05, אני מחליט להחזיר את אריק. ב-14.15 אריק מוחזר. שיחה עם ספקד ה"א כסביבות

14.48, 14.50, כלומר, פה אני מדבר אהו על דבר אחר ולא על ההתקפה של כרן, ולא על

הנושא שעליו דברתי עם סגן הרמטכ"ל. אני אומר לששון (אני אגיד את השיחה הזו יותר)

"כמה כלים יש באוקריינה של מה שראית?" הוא אומר לי - 30 בערך. אני אומר לו:

וכל היחר כציילון, עבור. אני שואל - הוא אומר לי מדרום לציילון, עבור. כל היחר,

10 ק"מ מדרום לציילון (אני חוזר עליו, אני רוצה להכין אותו, יש לי אתו קשייב תקשורת,

אגב זה רגיל) כל היחר 10 ק"מ מדרום לציילון. הוא אומר לי - יחידה אחת מדרום. הוא

אומר לי: אני לא מכין אותך? כמה כלים יש באוקריינה? הוא אומר לי - 30, כמה יש

בציילון, וכמה יש עבור. הוא אומר לי - מדרום לציילון יש כ-80-80 (את המספר אני

מוציא אמיומן רל"ש, אצלי כאן זה לא מופיע). אצלכם מופיע המספר כיומן?

6,8,74 - כקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

מדרום מערב יש את היחידה השניה. כלומר, מדרום לציילון 10 ק"מ אחת; ודרום מערב היחידה השניה. כמה דרום מערב, אני חיכך אראה. אני שואל: כמה מדרום א לציילון, איפה זה, עבור. הוא אומר לי - על ציף מפדיל כ-10 ק"מ לציילון.
רוח, תקח אם כך את עד (בשבילי זה ציילון, לפי ההמשך) תקח אם כך בכלי שלך את 40 חזרה למפקדה שלו שיתכנן את ההחקפה, ביצוע לפי פקודה.
אני שואל את ששון: כבר ראית את שלמה בנוגע לשכניה? אומר לי - שלילי, אני אומר לו עוד-פעם, חזור אליי. למה אני שואל אם הוא יודע על התכנית, כי גדעון היה צריך להגיד לי, אבל הוא לא אמר לי. חזור אליי וקח אותו למפקדה שלי.

עכשיו אני רוצה להקריא רשת, שאני לא חושב

831

ששמעתי אותה, אבל זה רשת של אריק, מתוך הרשת של אריק (עמוד 881 במסמך החדש).

האם אני הבינתי נכון, שאתה אמרת לששון, שהוא י

היו"ר אגרנט:

יקח את אריק?

שיקח את אריק בהליקופטרלטה. אמרתי בפעם קודמת -

ש. גונן:

שאו עוד לא היו לנו מסוקים למפקדי האוגדות.

קבלנו את המסוקים למפקדי האוגדות יותר מאוחר כ-10 או 11. היה מסוק אחד בפיקוד.

אני אומר לו - לקחה את אריק במסוק הזה לטסה בכדי שיחכנן. כי להחזיק את האוגדה לא אריק צריך.

אנחנו בעמוד 831. יש כאן שיחה של קצין אג"ם

של אריק עם התטיבות שלו.

אני רוצה לשאול אותך שאלה טכנית. אני כבר שאלתי

י. ידין:

אותה כמה פעמים, אני פשוט רוצה להבין.

ואריק

אתה נמצא באום-תשיבה גאתת נמצא באוקריינה (תראה לנו את זה בספה) זה 15 ק"מ מסך,

יש לו הליקופטר. למה כל המהומות האלה עם ששון ולהחזיר את אריק, משם א הוא יכול

י. יריין:

לגשת אליך, אחת יושב אתו, מדבר אתו ואומר לו.

אני לא יכול לעזוב את החס"ל.

ש. גונן:

הוא נמצא 15 ק"מ ממך, מדוע שלא יגש אליך?

י. יריין:

זו שאלה טובה. אני כבר רציתי לפני זה להביא אותו

ש. גונן:

אלי לשיחה, לשיחה על הנושא, לשיחה על ניסן חשבה

שזה חשוב, לשיחה על מיסורי חשבה שזה פתוח חשוב, כי הוא כבר היה כאן כל היום.

כאן אני רוצה פשוט לדבר על סיכון החסינות באותו

היום, מה שאני עכשיו אומר בעמוד 831.

42 זה קצין האב"ם של אריק, אומר ל-1 - לנוע לכיוון

ציילון. 1 עונה לו - אנחנו בתחילת עכביש, עבור.

מי זה 950

היו"ר אגרנט:

50 זה ג'ק. או גרעון. זה היה גרעון.

ש. גונן:

תחילה עכביש. ברשת של אריק, 1 היה חיים ארז,

22 היה טוביה ו-3 זה אמנון. ה-1 הזה זה אמנון. ואמנון אומר - שהוא בתחילת עכביש.

אני מכין, שזו החסינה שכרום מערב. ז"א, טוביה נמצא פה ביציאה מציילון ~~אמנון אומר~~

שטן אומר לי שחסינה אחת 10 ק"מ ואחת מדרום מערב. אני עכשיו אומר מהרשת של אריק פה

אפשר היה להכין.

כאיזה שעה זה.

לנדאר:

זה באותו הקטר.

ש. גונן:

הלא הם בתדונה, השאלה היא פתי היה מי איפה?

לנדאר:

בערך 14.50, אולי 14.55. ה-1 הזה זה אמנון. אמנון

ש. גונן:

ברשת של 252 היה 1. לפה אני בטוח שזה אמנון ולא

חיים ארז, כי בעמוד הבא, 1 אומר - כרגע עברתי את פוררה, ואני יודע שזה חיים ארז.

6,8,74 - בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

חיים ארז הוא אכן 1 ברשת.

אני שומע את קצין האג"ס אומר - את 2 עצרו באיזור
התמונה

ציילון, דחפו אותו כלפי המסימה החדשה. כלומר, שהיחה לי די נכונה. חטיבה אחת לפניס, אני יודע אפא אז שזה אמנון, אבל זה לא אמנון, זה חיים. ו-2 חטיבות באיזור ציילון. לפי הרשת הפנימית של אריק...

האם ארז לא היה קדימה מכולם?

היו"ר אגרנט:

כן הוא היה, אבל אני לא ידעתי. אני חשכתי שאמנון

ש. גונן:

יותר קדימה. מה שהחלף לי זו החטיבה, אבל ידעתי

שיש חטיבה יותר קדימה מכולם. ידעתי שאריק נמצא בצומת המיתלה. ידעתי ש-2 חטיבות באיזור ציילון, ואני ע שיר מוכיח על ידי האזנה לרשת הפנימית של אריק באותו הזמן, שאכן כך זה היה. אני שואל את אריק: מהי צפוי מגע? הוא אומר לי - ב-5, אולי קצת אחרי זה. אני אומר לו: כהצלחה, סוף. (כל היתר לא רלוונטי).

ב-15,35, כלומר המצב עכשיו הוא, שהכוחות נעים חזרה, טוביה כבר הגיע לביזרה, כי טוביה הגיע ב-15,15 לחמדיה. טוביה ז"א 2 של אריק. טוביה הגיע ב-15,15 לחמדיה, המצב מוכן. עכשיו אני מדבר אל כרן ב-15,35, ואני שואל אותו דו"ח מצב עכור? (אפשר לקרוא את זה כהקלטה). מה שאני מקריא זה יוחר מפורט בקטע הזה מאש בספר הירוק: כאן 103 דו"ח מצב, עכור. (אני בעמוד 386 בראש העמוד) כרן: כאן 40, המצב עדיין לא ברור, תקפו את המוטל, מנסה לתקוף נגד. אני שואל: האם תקפו בטנקים? הוא עונה לי: חיובי, טנקים וחי"ר.

אני שואל: מהיכן באו? כרן: מכיוון מיסורי, יתר הקו המצב כערך אותו הדבר. אני גם חוסם את ציר חזיזיה. נגד התקדמותו לחמוטל, על יד חלוץ? הוא חושב שהאויב התקדם מחמוטל לזרקור, והוא חוסם אותו. אני מה שואל משהו שלא מופיע, אבל כיומן מבצעים באותו זמן כחוב

6.8.74-6 בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

אלוף עוצמה. ביוסן הסכצעים באוחו הזמן כחוב: אלוף עוצמה. החשוכה שלו: אין לי קשר עם
 2) (זה קרן) אינני יודע בדיוק. עכשיו בגיזרה שקט, אני הזמנתי את המפקדים ואבדוק
 המצב. כדרך כלל הם די מאורגנים עוסקים גם במילוי.

אני שואל אותו: אם יש לך יכולה לרכז כוח? הוא עונה לי: אז אני צריך לרכז את כולו.
 אני אוסר לו: אתקשר אתך יותר מאוחר. את שני המשפטים האחרונים, אני לא בדיוק מבין
 עכשיו, אני רוצה להאזין להקלטה. מה ז"א - "האם יש לך יכולת לרכז כוח?" - אני מבין.
 אז אני צריך לרכז את כולו, אני לא בדיוק מבין את המשמעות, אני מבקש פה להאזין
 להקלטה.

מה ההקלטה פה יכולה לתת, רק לחזור על המילים

היו"ר אגרנט:

האלה?

אולי חסרה מילה, או שאני אשמע את הסוף וזה יזכיר
 לי. אני גם לא בטוח שיש לזה משמעות לנושא שלנו.

ש. גונן:

עכשיו מדלג על ההמשך. יש לי שיחה עם אריק, אני לא חושב שהיא משמעות. שיחה
 עם קלמן אני לא חושב שהיא חשובה.

צבאית צבאית לא ידעתי אז פה שאני שואל אותו

היום, שאני שואל אותו תוך כדי מצב, כאשר הוא גומר את השיחה - שקט בגיזרה והם מתארגנים
 דזה היה אחרי ההתקפה כבר של אסף יגורי, שהוא היה של נטקה.

המשיכה ש.א.

כלומר - גם אחרי ההתקפה השנייה, את זה אז לא ידעתי. הוא עשה שתי התקפות, אחת עם גדוד אחד של נחקה שקראו לו ארילי, ואחת אחרי שעתיים, ב-שתיים וחצי, והראשונה השנייה ב-2,30 של אסף יגורי

ב-אחת עשרה וארבעים וחמש/ היום אני יודע שזה היה אחרי, אני אז לא ידעתי.

יש כאן שיחה בין שתי האוגדות, שני קציני האג"ם אני חושב.

אני שומע את השיחה, בעמוד 840.

השעה היא 17,52. אני ב-17,52 שומע שיחה בין שתי האוגדות,

שני קציני האג"ם. כאש קצין האג"ם של ברן מבקש מקצין האג"ם של אריק לחקוף מדרום

לצפון. אני מתערב ואומר. כל מקום שאצלכם כתוב קלמן או אלברט, זה לא קלמן ולא

אלברט, זה כנראה עמי רדיאן. עמי רדיאן הוא ראש המטה של ברן. אני בזיהוי של

הקול הזה לא בטוח. בזיהוי שזה לא אחד מהקצינים הוותיקים של השריון - זה בטוח. את

הוותיקים אני מכיר, אני מזהה את הקול בקלות. הקול שלו אני לא מזהה, אבל אני מבין

שזה בין שתי האוגדות. אני אומר לו: כאן 103, אני לא שומע אותך, אתה יכול להסביר

לי מה קורה? עבור.

שתי האוגדות?

היו"ר אגנ"ש

שני קציני מטה של ברן ושל אריק על נושא נורא נורא רציני,

ש. גונן:

מקצין המטה של ברן מבקש מקצין המטה של אריק סיוע

בהתקפה מדרום לצפון. ואני מקשיב לשיחה במקרה.

ואז אני שואל מה קרה, "הסביר לי מה קרה." ואז אני לא שומע

הוא אומר לי עוד פעם. הוא אומר לי: "בולמים אוחננו." אני אומר לו: "כאן 103, איפה

אתם בולמים אותם, איפה קצה צפוני ואיפה קצה דרומי?" הוא אומר לי: "אנחנו בולמים.

אני אומר לו: "אמור שניתע ואז הוא אגא אומר לי יוחר: "אנחנו נלחמים נגד כוחות

גדולים. הצלחנו לבלום עד כה. היינו מפליצים על מנת להכות סופית את האויב, להכנס

עם אריק מצפון לדרום בכל המרחב כינינו לבין התעלה."

"כאן 103, מה גודל הכח של האויב שעומד מולך?" הוא אומר: "גד

ועדיף מאנחנו." אז מזה מבין שברן מוחקף על ידי יוחר מאוגדה. אני אומר לו: "המתן

7860

סוף. השיב לי את אריק". אני מדבר עם אריק. אני שואל אותו: "אריק? הוא אומר לי: "סמוליק, עד כמה שאנחנו עוקבים אחרי העניינים, אז חסוטל בידינו".

היו"ר אגרנט: איזה עמוד זה?

ש. גונן: זה עמוד 841. 17.33. קודם אמרתי 17,52, זו כנראה טעות בהדפסה.

לנדוי: 17,25

ש. גונן: יכול להיות 17,25. הרבה יותר הגיוני. אני אומר לו: "כן".

בוא אומר לי: "ציונה בידינו". אני אומר לו: "כן, אנחנו

מקשיבים לאוהה רשת." אני מזה מבין שהוא גם מקשיב לרשע של ברן. הוא אומר לי:

הכוחות של ברן מחזיקים בקו שבין חסוטל להברגה. זה נכון שקצת נסוגו, למרות

ש הם טוענים ל-100 טנקים מצריים. אך הם טוענים שהנסיגה לא היתה

הכרחית. אצאא הקו הוא קו מיוצב בין חסוטל להברגה. עכשיו אני עומד בקו מיוצב

בין מכשיר לבין כיסוף. זה בעמוד 842.

היו"ר אגרנט: אין לי עמוד 842 בכלל.

ש. גונן: אני מצטער, כי הגשתי את זה כפוצג.

היו"ר אגרנט: השעה 17.33?

ש. גונן: בערך.

היו"ר אגרנט: "ציונה בידינו"?

ש. גונן: כן. 17.30 - 17.33. "ציונה בידינו" זה בדיוק 17.33

הוא אומר לי: "קו מיוצב, אני חוזר, בין חסוטל להברגה.

עכשיו אני עומד." זה הוא אומר לי על ברן. עכשיו אריק מדבר על עצמן וזה חשוב:

"עכשיו אני עומד בקו מיוצב בין מכשיר לבין כיסוף." מכשיר-המדיה-כיסוף, זה

הקו שאריק מסביר לי שהוא עומד עליו.

7861

אני נדלק. אני אומר לו: "מכשיר גם אצלך? מכשיר הוא השטח
הטולט בגיזרה. הוא הספתה לגיזרה. אני אומר לו: "מכשיר גם אצלך?" הוא אומר לי:
"מכשיר אצלי, על כל פנים אויב אין שם, יש לי אם מאחור, בנו ליד ציונה, מאחורי
ציונה, יש לי חטיבה בציר עכבישא 64, ויש לי חטיבה במיץ טליסמה 39." נא
לאתגא לשים לב, אני חיכף אחיחס אליה.

אריק ממשיך: "עכשיו אני שומע את הבקשות של ברן לתקוף
בגיזרה שלהם, זה לא נראה לי, כי ברגע הזה אנחנו נחשוף את הצד שלנו, נחשוף את האג
אכל לעומת זאת אני מציע לבדוק מחדש נושא של תקיפה גא ולחץ על מיסורי ועמיץ. כי
אם הקו של ברן מתיצב, אני חושב שיש לנו אפשרות ללחוץ עליהם במסך הלילה? אני
עונה לו: "אריק,

יריין: מה הוא רוצה?

ש. גונן: הוא רוצה לתקוף את מיסורי?

יריין: איפה זה מיסורי?

ש. גונן: דיר א סואר.

הוא לא מדבר אתי על צליחה.

יריין: אני מביין, אני שואל מה הכוונה. הוא אומר: נעשה תקיפה.

מה הוא רוצה ?

ש. גונן: אני מוכרח כאן להיות זהיר, כי יש לי אחר עניין ב-9 לחודש.

אני מביין שהוא רוצה לתקוף עד קו המים. זה אני מביין ממנו.

מה המסך הלחץ שלהם במסך הלילה - לא נחתי את הדעת מה הוא התכוון לזה, אם להמשיך

או לא. זה לא העסיק אותי באותו רגע אז. א מהטורה הכאה גם יוכן למה.

אני אומר לו: "אריק, אם אתה תהיה קומיטר בקרב? השתמתי

7862

כמלה "קומיסר". זה גם מופיע בהקלטה.

היו"ר אגרנט: מה זה לא מופיע.

ש. גונן: צריך לרשום את זה; קומיסר. "ונניח לא הסכול אכידות

אבל תהיה במצב שאתה לא יכול לצאת - אין יותר כח בגיזרה.

אתה מבין מה שאני אומר?"

שרון: אני מבין את זה בהחלט. אני חושב שזה שיקול רציני

מה שאתה אומר."

אז אני אומר לו: "אז אני עכשיו לא מכניס אותך למיסורי.

אתה תשאר איפה שאתה, וזה טוב לי. אם ברן יצטרך לרדת יוחר למטה,

מה פרוש הדבר, אתה תהיה במצב שאתה לא תוכל לצאת?

ש. גונן: אני אומר לו: אם אתה תהיה במצב שלא תוכל לצאת, זה כמו

להתחבק עם דוב. אני מחקוטט עם מישהו, אז נניח הוא לא

מנצח אותי, אבל אני לא יכול ללכת, אז אין לי עתודה.

ידין: אם אני מבין נכון, אתה חוזר עכשיו לתכנית המקורית שהייתה

בבקר. כל זמן שברן חוקף, אריק צריך לשבת ולא לזוז.

ש. גונן: יותר גרוע מזה.

ידין: מה זה גרוע? זה טוב מאד.

ש. גונן: יותר גרוע מזה מבחינת סכב.

ידין: אתה אומר לו: אני לא רוצה שאתה תהיה קומיסר. אם אתה

תהיה קומיסר, אין לי כח אחר. אני מנסה להבין. בעצם אתה

חוזר לאותם השיקולים ששמענו לקראת התכנית של אותו יום בבקר, מהרמטכל או מסך.

כאשר ברן בהתקפה, אריק לא צריך להיות קומיסר.

ישיבה קל"ט - בקר
אלוף ש. גונן

ש. גונן: שלישי.

ידין: שלישי?

ש. גונן: תרשה לי להסביר, התכנית הראשונה אוסרת שאריק סהוד

עבודה לברן, אם ברן לא יצליח, אריק ייכנס, אני לא
נוחן לאריק להכנס כאשר ברן לא מצליח.

ידין: אבל הוא עבודה.

ש. אגבון: עבודה לא לברן, עבודה לחזית.

ידין: תכנית הרמטכל היתה שהוא יהיה עבודה של הפיקוד

העליון אפילו, הוא אוסר שבין אם הכוחות האלה הולכים

אין כח עד חל-אביב.

ש. גונן: אולי נחזור לתכנית, אם ברן לא מצליח, אריק צריך להכנס.

הוא עבודה לברן בתכנית.

ידין: הוא עבודה, בקיצור, הרמטכל אמר לנו שהוא נתן הוראה

אח ארץ לא להכניס לשום פעולה בלי לקבל את האישור שלי-

של הרמטכל, רמזה אני מבין, לכן אתה פונה לאשר לרמטכל, כאשר אתה רוצה להזיז

אח אריק.

ש. גונן: הגיוני, אני לא בדיוק זוכר.

ידין: קודם כל הוא רזרבה פיקודית עליונה, אגאא לא רק לא של

הפיקוד, בוודאי לא של ברן.

ש. גונן: אם הוא היה כל כך קטגורי, אני לא זוכר, אבל בטח רשום

אצלו, אני מקבל מה שרשום.

אני ממשיך אח השיחה: "ואם ברן יצטרך לרדת יותר למטה, אז אתה תהיה קו שני ותהיה

עומק. אח המשחק הזה נעשה עד שנחגבר בדרך אחרת. אתה מבין אותי?" הוא אוסר לי "כ

7864

כן, בהחלט הכנתי. אדבר אהך עוד פעם עוד כמה דקות, א, בסדר שמוליק". כלומר -
הוא הולך לחשוב, אני הולך לחשוב.

אתרי כן יע

7865

הער: האלוף שמואל גונן

גונן: אני ממשיך את השיחה ואומר, אם ברך יצטרך לרדת יותר למטה, אחת תהיה קו שני, ותהיה עומק. המסחק הזה נעשה עד שנחגבר בדרך אחרת. אחת מבין אותי? הוא אומר, כן, כהחלט, הבנתי, אדבר איתך עוד פעם בעוד כמה דקות, בסדר שמואליק. כלומר, הוא הולך לחשוב, אני הולך לחשוב. עכשיו אני ממשיך את השיחה, אני אומר לו, בסדר. אני הולך עכשיו לבקש דרך אחרת. אני קודם אומר לו עד שאני גומר בדרך אחרת, אני חוזר לאויר, שאני רואה בו גורם מסמעי מאד.

ירין: מה השעה באותו זמן?

גונן: (פרנה לבן-ארי: למצא לי את השעה ביומן מבצעים)

שעה לפני חושך אני מעריך.

ירין: מה השעה אבסולוטית?

גונן: אני סיד אביד.

לנדוי: 17.43 כערך, 17.46.

גונן: 17.35.

ירין: זה שעה לפני חושך? אחת זוכר מה אחת אמרת

שתאויב יתקוף לפני החשכה, וכל החשבונות

הם לבני בין 5 ל-6. ולכן אחת מקדים שעה.

גונן: את זה אני לא אמרתי.

ירין: ואחת מקדים לבין 5 ל-6.

גונן: אני לא אמרתי.

ירין: כך אמר מסקד חיל-האויר, כששאלנו אותו סחי החשיכה,

אמר בין 5 ל-8, אחת מכשיש את זה?

ועדת החקירה, ישיבה קל"ט

6.8.74, ישיבת בקר,

הער: האלוף שמואל גרונן

7866

גונן: אני ידעתי על 6. אם לא הייתי יודע, לא הייתי סופרת אחורה, כי זו שעה לא מוגדרת.

ידין: אני מבין, אני שואל, לפי מיטב ידיעתך, באוחז 8 לחודש, מהי התחילה החשיכה.

גונן: לענוח את השעה בדיוק אני לא מסוגל. אני לא מתחמק מתשובה. בעקבות השיחה שלי עם מפקד חיל האוויר, אני מבין שאפשר בעוד שעה ורבע להגיע עם אירונים לקלע, עוד באור יום.

ג-ארי: יש כאן ב-18.26 חיל האוויר התחיל לעבוד

ידין: באור יום ?

גונן: למה לנו לנחש, ניקח לוח של אותה תקופה ונראה.

ג-ארי: 19.25 פטוסיס שלנו שנתקפו בחווה הסינית נתקלו בטילים ולכן זרקו את החמוש והסתלקו מן המקום.

גונן: לא כחוב אם זה אור או חושך.

ידין: אני יודע שהתקפה לא היחה שווה פרוטה כי היה חושך.

אני שואל שאלה אחרת. כאשר אתה מבקש את האויר

ב-7.36 אתה יודע שהוא לא יגיע מיד, אני שואל שאלה אחרת, מה היה המצב בחשיכה, ברור שהיו יכולים לחקוף בחושך, אבל אנהנו יודעים מה היה הערך להתקפה הזאת בקלע. לכן, אני שואל מהי התחילה החשיכה.

6.8.74, ישיבה בקר

הקר: האלוף שמואל גונן

7867

גונן: קלע בחושך שווה יותר מאשר, משום שהוא רק צריך

לראות את השלג לפני המטרה. אבל אני כורא לא

רוצה להכנס לזה.

ירין: מפקד חיל האויר אמר לנו שקלע זה פחות אפקטיבי

גונן: טוב, אז הוא מבין בזה שאם יוחר ממני.

מה שאני כן יכול להעיד בבטחה, שקראתי ליועץ

האויר עוד רגע, ובקשתי מהמטה ^{עצה} שאלו היתה לא בגלל חושך. אמר לי אין בשבילך עכשיו

אווירונים. ולכן בקשתי את מפקד חיל האויר, ואני ממשיך לדבר איתו.

כי לו היה אומר לי חשמע חושך, לא הייתי אומר למפקד חיל האויר תפעל עד חושך.

ירין: זה לא מציאותי, הגיד שגם בחושך אפשר לחקוף.

גונן: אני לא רוצה להכנס לזה. מקובל עלי שמפקד חיל האויר

מבין בזה יותר ממני, בהרכה, אני כן יכול לאמר

שכשבקתי אויר באותה שעה, אמר לי יועץ האויר, אין בשבילך אוירונים עכשיו

לא רוצים לתת לך. ואז בקשתי את מפקד חיל האויר, מפקד חיל האויר לא אומר

לי עכשיו חושך אין מה לעשות. הוא אומר לי עכשיו אוירונים במרכז הארץ.

ירין: הוא הבין אותך שאתה אומר 7, הוא הכין 7 בבקר.

לא 7 בערב.

גונן: אני מיד מגיע לזה.

ירין: למה אתה לא אומר לנו את זה.

גונן: אבל אני מיד מגיע.

7868

ועדה החקירה, ישיבה קל"ט

6.8.74, ישיבה בקר

הקד: האלוף שמואל גונן

טוב, אז אני מענה על זה עכשיו. גונן:

למה אתה אומר כך, הוא הכין שאתה רוצה את זה ב-7 בבקר. ידין:

ואתה שואל אותו מה יהיה עד אז, והוא אומר עד אז חושך.

עוד שנייה, עוד שנייה. גונן:

כוא נגמור את השיחה,

טוב בסדר. ידין:

למה טוב בסדר, אני מקריא שיחה. גונן:

בסדר. ידין:

הוא אומר לי ועד אז חושך, אני צריך משהו, ואני אומר גונן:

לו, כני, זה לא מספיק טוב. הוא אומר לי אני לא יכול

לעבוד עם בחושך, יש שם אש נ"מ, כן כן, אני לא יכול לעשות קלע,

נו, אז למה אתה אומר שקלע כן אפשר לעשות? ידין:

אז אני שואל אותו אתה יכול לעשות קלע עכשיו, גונן:

אז הוא אומר לי, עכשיו לא. המסוסיים שלנו הם בסרכז

הארץ.

אבל מה זה התשובה אני לא יכול לעבוד עם בחושך. ידין:

נ"מ, אני לא יכול לעשות קלע. עד אז חושך, למה לא

להתיחס לדברים?

ועדה החקירה, ישיבה קל"ט

6,8,74, ישיבה בקר

העד: האלוף שמואל גונן

7869

אני הכנתי ממנו שכשהוא אומר לי שהוא יכול ב-7

גונן:

זה 7 בערב. אני אמרתי את זה כבר פעם כאן.

7 בערב ולא 7 בבקר ?

היו"ר אגרנט:

חראה, אנחנו לא מתווכחים על פירושים.

ידין:

השאלה שלי הייתה, אתה ברבע לשש, בתור אלוף תפקוד

סיוע אויר, ואתה חושב שסיוע האויר הזה יפתור לך את הבעיה, אתה צריך לדעת

שהתקפה בלילה, אמילו אם יש אוירונים, בקלע, היא איננה אפקטיבית.

ואתה אומר, לא, אני לא יודע בלום, מפקד חיל האויר אומר שזה בסדר.

עכשיו אני מקריא לך, שכשאתה אומר למפקד חיל האויר, תן לי התקפה

הוא אומר ב-7, והוא מכין ב-7 בבקר, ואתה אומר לו עכשיו, והוא אומר לך לא,

ואתה אומר מה יהיה עד אז, והוא אומר עד אז חושך, דאגא-אדארך-גאאלא-אגב-ששבילי

ואתה אומר, מה רע, זה לא מספיק טוב בשבילי, והוא אומר, אני לא יכול לעבוד

שם בחושך. אני לא יכול לעשות קלע. זו תשובה ברורה.

וההמשך ?

גונן:

אתה תגיד קודם את זה, הוא רואה שהוא לא מסכנע אותך

ידין:

בחושך, אז הוא אומר בכלל אין לי אוירונים. הוא

נתן לך תשובה, אני לא יכול לחקוף.

אבל עכשיו, אור, אז למה שלא תעשה עכשיו.

גונן:

אז הוא אומר לי, הם במרכז הארץ.

7870

ועדה החקירה, ישיבה קל"ט

6.8.74, ישיבה בקר

הער: האלוף סמואל גונן

ידין: אני מבין, אבל כאן יש הישובים של זמן וסרחב, רבע ל-6, כלומר כאן יש למפקד חיל האויר הערכה עד שהוא סזיז את הכוח שלו, מתחיל חושך. והוא אומר שהוא לא יכול.

לנררי: יוגר טוב, הוא לא העלה על הדעת, שכאשר האלוף גונן מדבר על 7, שזה יכול להיות 7 בערב. ואחר כך הוא אומר, אלטרנטיבית, אתה יכול לעשות משהו כרגע, מפני שיש עוד קצת אור, והוא אומר עכשיו אני לא יכול.

גונן: שאין לו אירונים והם במרכז הארץ, בדיוק.

ד"ר נכנצאל: האם בצבא, כשמדברים ל 7, אחרי הצהריים, האם בכלל מדברים במונחים של 7, האם לא קוראים לזה 19 ?

גונן: כדרך כלל כשמדברים אומרים 7, כשכותבים כותבים 19, ככתב תמיד 19 לחוד ו-7 לחוד, בעל פה לא תמיד.

ד"ר נכנצאל: כאן סותר להגיד שמוטב היה גם בעל פה לקרוא לזה 19,

גונן: זה לא השפיע על הקרב, פחות דקה יותר דקה וזה התברר. זהו, עכשיו אין לי אויר. מהיועץ אויר. לא מהשיתה עם בני סלר. יועץ אויר אומר לי אין אויר, אני מדבר עם אריק. אני אומר, החטיבה הזאת שיושבת בטילסמן 39, היא בסדר ? הוא אומר לי היא בסדר. אני אומר, אתה יכול לשלוח אותה למכשיר,

7871

אני ^{נאמר} ~~אני~~ חסר הכנס להחקפת נגד מדרוס לצפון ?

גונן:

עם מי אתה מדבר עכשיו ?

היו"ר אגרנט:

עם אריק,

גונן:

איזה עמוד זה ?

היו"ר אגרנט:

843. אני יודע שמכשיר בידניו, המוטל בידניו

גונן:

חסדיה בידניו וכסוף בידניו. אני שואל אותו אם

הוא יכול לעשות דבר כזה. דרך מכשיר. אריק: - אני לא מציע את זה עכשיו

בלילה, אני חושב שאנו נשחוק אותם, אריק מדבר איתי מטטה, השיתות איתי הן

כסלפון. הוא לא חזר לשטח כשהוא עלה פלמפלה.

אני חושב שאנו נשחוק אותם, אני אגיד לך מה אני רואה.

אנחנו יושבים כרגע וחושבים על הענין, ובודקים אותו ובעוד רבע שעה אתקשר

אליו. אריק אומר לי ככה, ללכת עם חסיכה דרך מכשיר לא נראה לו, במקרה-אלה

והוא תיכף יתקשר אלי. ואז אני פונה אל בני פלד וכל השיחה שעברנו עליה.

ואני חוזר אל אריק. לפני זה יש לי שיחה עם עמי רדיאן. ראש המטה של ברן.

ברן לא עונה לי בקשר. זה אני אפילו לא זיהיתי את הקול לפי התקלטה, כי

זה קצין שאני לא כל כך מכיר. אני שואל מה המצב אצלכם, הוא נוחן לי דווח.

אני אראה בספה, מערוב 31 עד חביכה 27, חביכה זה ציר חזיון. גבי 460 פרוץ

סם. כלומר מ-27 לכוון נוזל. כרגע הם כגזרתם. יש לחץ עליהם, הם דווחו

כרגע על התקפה רגלית שהתפתחה עליהם כחסות החסיכה. מדברים על חוליות

של ר.פ.ג.י. בנוסף לטנקים. קרן נמצא דרומה (חסיכה 500) אלינו. הוא דווח

שציונה וחסוטל בידיו וכנראה גם נוזל. אני אומר לו, נוזל לא, אני כנראה

האזנתי ברשת, אני אומר לו נוזל לא בידיו. עמי לא מתקשר, אז חסוטל וציונה

ברור שלא בידיו. יש לנו כוח גם בחלוצ. אני שואל האם גם בחגיית.

ועדת החקירה, ישיבה קל"ט

6.8.74, ישיבת בקר

העד: האלוף שמואל גונן

7872

גונן:

אני מודאג מאיגוף עסוק. הוא אוסר לא, בחלוץ

יש לנו כוח, באזור חזיזיה 26, חזיזיה זה ציר

החמ"ט, על ידי חלוץ. המוטל וציובה לפי רשחוח הרדיו, כרגע הלחץ הוא בעיקר

בציר הכיבה. כלומר מחזיון. אני שואל איזה סוג לחץ יש בציר הכיבה,

המסך לעמוד נגדו, אפשר לעמוד נגדו, הם אומרים שם שהם בולמים. כל הזמן לוחצים

בכוון שלהם, שלכם, שתכניס את אריק מדרוס. אני אוסר לו כן, אבל אני לא מתכוון

לעשות את זה. אז הוא אוסר, אני אודיע מיד למודיעין⁴⁰ שלי, לקמ"נ, אולי זה לא

מודיעין, טוב, זה לא משנה, אברר מיד מה מצבו, אגיד לו... גונן: הגיד לו

שיגיד מה מצבו, מפני שאני לא מתכוון לעשות את זה. בסדר, אני אתקשר איתו

בקווים. אני אוסר לו, אני לא מתכוון לעשות את זה. לא איכפת לי אם הוא יילך

קצת אחורה. אם ברן יסוג. אם הוא יכול לעמוד, ולא איכפת לי שיסוג, ואני לא

רוצה להכניס את אריק מדרוס. אמרתי, אני סחכה לחשובה. אני אוסר לו אני סחכה

לחגובה של ברן. אני אוסר לו מה דבר די רציני. עכשיו אני מדבר עם אריק, ואני

אומר לו אני רוצה להשתמש בארטפלויה שלך, לטובת ברן. ירו קלטים פה על החמ"ק

טוב, זה לא חשוב, החשובה של אריק היא, שיעקב מפקד האגד הארטילריה שלו,

יענקלה עקנין, הוא יתקשר עם האוגדה של ברן ויתאם איתם את הארטילריה, לראות

מה אפשר לעשות. אני אוסר לו, חודה. אריק, בקשר לשאלתך הקודמת, השאלה הקודמת

היתה עם החטיבה, עם מכשיר, הוא אוסר לי, לא נראה לי, יש לי גם בעיה,

מכשיר איננו ביריבו. וכבי לייצב את הקו הזה הוא (איזה מילה שאני לא מבין)

לנרני:

אני חייב

גונן:

כן, אני חייב לעלות על מכשיר כדי לייצב את הקו.

ואז יהיה לי קו המוטל, מכשיר, חמדיה כשוף, וזה

קו יציב ורצוף, ואז אני אוסר לו מה אתה מתכוון לעשות,

7873

ועדת החקירה, ישיבה קל"ט

6.8.74, ישיבה בקר

הער: האלוף שמואל גרנן

הוא אומר לי, אני לא מתכוון שאפשר להשתמש בחיימקה
ללכת מדרום לצפון, במקום שברן היה היום.

גרנן:

מה זה אחרת, אולי הדפיסו מה אחרת, "אני לא
מתכוון שאפשר להשתמש בחיימקה. לנסה אם כן ללכת
מדרום לצפון, למקום שברן היה היום". זה מה שנחן לי מר בן-ארי.

לנדוי:

המשיכה א.א.

7874

זה הפענוח הראשון. אני הצעתי + הוספתי את הדברים האלה

י. בן-ארי:

מאיזה שהוא מקור.

לנדוי:

אבל זה מתקבל על הדעת.

אצלי כחוב ההיפך. אבל אפשר לבדוק את זה.

ש. גונן:

ללכת מדרום לצפון מרושו לקחת את מכשיר?

היו"ר אגרנט:

הוא רוצה לקחת את מכשיר. אפשר לקחת סכל כיוון. אני רציתי

ש. גונן:

סילך מדרום לצפון לעזור לברן. ידעתי שמכשיר + נמצא בידיו.

עכשיו אומר לי שעם מכשיר יש לו בעיה, מכשיר לא בידיו. אני שואל: מה אתה מתכוון

לעשות? והוא אומר: אי אפשר להשתמש בחיימקה. אצלי כחוב: אני לא מתכוון שאפשר

להשתמש בחיימקה ללכת ^{מדרום לצפון} למקום שברן היה היום. " שם יש איזה תיקון

שהוא כן רוצה ללכת מדרום לצפון. אני אבדוק את זה.

כתוב: "ננסה, אם כן, ללכת מדרום לצפון". זה מה שעשה?

לנדוי:

הוא לא עשה.

ש. גונן:

האם לא נלחם באותו ערב?

לנדוי:

אני חושב שלא.

ש. גונן:

תבדוק את זה.

לנדוי:

לא הספקתי להתכוון עד הערב.

ש. גונן:

אני אומר לו, שאני לא מעוניין שיקח את מכשיר. על מכשיר

דיברתי כבר כמה פעמים. לקחת את מכשיר זו בעיה. הוא אומר: "את מכשיר אני מוכרח,

זה לא דבר מסוכן, זה דבר קטן". ~~הפעולה~~ כיומן ארועים, בנושא זה, יש אימות

לגירסה שיש אצלי, כיומן חפ"ל. ב-17.58 כיומן חפ"ל כתוב: אני אומר לאריק: "צריכים

להשתמש בארטילריה שלך, ארטילריה מוכנה".

בסופו של דבר שניכם סכימים. אתה רוצה את הארטילריה שלו,

ידין:

והוא אומר: בסדר. זה נכון?

החנאי הוא מכשיר.

ש. גונן:

7875

ידין:

הוא לא נודע שאתה נחה אישור לברן לסגת, אם יהיה צורך.

ש. גונן:

עוד רגע נגיע לזה. אגמור את השיחה. אני אומר: "זה לא עניין

מסוכן, אני מניח שברן היכף ילך אחורה עוד פעם, ואז אתה נשאר

עם גב חשוף. כל זמן שאתה פה יש לנו קו מיוצב. זה עכשיו המצב. האם אתה עוקב אחרי?"

הוא אומר לי: "אתה חושב שברן עומד לזוז אחורה?"

ידין:

הוא לא יודע על ההוראות שנחת לברן, והוא שואל: מה, אתה חושב

שברן עומד לזוז אחורה?

ש. גונן:

נכון. אם ידע או לא, צריך לבדוק אם היה חאוס אחר. תיכף אראה.

ידין:

דקה מספר לפני כן דיברת עם עמי ונפתח לו אישור לסגת.

הוא לא ידע. אתה אומר לו להזהר. למה להזהר, הרי הם יושבים שם.

ש. גונן:

אתה אומר, אבל הם יכולים לזוז אחורה. הוא שואל: אתה חושב שיסוג. ואתה אומר: כן.

זה הגיוני.

אני חוזר לארשילריה, אני אומר לקבל סיד ולהתקשר במיטוין.

אני שוב מתעניין אצל ברן ביחסי הכוחות.

נבנצל:

שאלה בנוגע לשיחה שלך עם עמי. עמי אמר שברן היה רוצה שאריק

יכנס לפעולה לעזרתו, ואתה אומר שאתה לא רוצה.

ש. גונן:

כפירוש.

נבנצל:

למה?

ש. גונן:

הסכרתי לאריק. היה הגיון אילו לא היה לחץ על ברן, ברן לא

היה מרוחק - עשה התקפה או לא עשה התקפה, כבש או לא כבש,

נחלעס מזה - אבל אם אין עליו התקפה, הוא לא מרוחק, הוא מרכז את הכוחות, יש

הגיון להכנס עם אריק במיטורי, כי אז לא אריק עתודה, אלא ברן עתודה. אני יכול

להגיד לברן: אתה תחזיק, אריק נכנס. כרגע שעל ברן יש התקפה, ואני עוד לא יודע

איך היבמר, והדיווחים הם מאד לא נעימים, באיזה שהוא שלב שמעתי את נתקא אומר

ברשת של ברן שהוא בקושי מחזיק מעמד, או משהו דומה, אני אז לא רוצה להכניס את ברן.

יש לי שתי ברירות, או שברן יסוג או שאריק יתקוף. אני מעדיף שברן יסוג. כי אם

אכניס את אריק, ברן יכול להיות מאד תחת לחץ, אריק נכנס + וסרוחק. למצרים

7876

יש עוד שלוש דו"ריות, הם יכנסו במקום שיבחרו, ויסעו. ואז אני יכול אולי להרוויח קרב, אבל להפסיד את המלחמה.

נבנצל: אמרת קודם שלא היה לך פיד-בק מסני מפקדי האוגדות

לגבי התוכניות שלך. אבל אתה גם לא נחת לא לזה ולא לזה את

הנימוקים שלך.

ש. גונן: כשהם מסכימים, הם אומרים לי. אני נוסר לאריק דבר, שזה נשמע טור

אבל אני לא נותן לו להכנס. ואריק אומר לי: כן, זה שיקול רציני.

כשהיה להם מה להגיד לי, לטוב או לרע, אמרו. שניתם לא מהתקנים.

נבנצל: ברן לא יכול לומר שום דבר, הוא לא יודע מה הסיקולים שלך.

ש. גונן: עם ברן אין לי קשר, אבל אני כן אומר לעמי, שאני לא מתכוון

להכניס את אריק מדרום, ושיגיד את זה לברן. ואם ברן חושב

שבגלל זה הוא צריך לסבת, יש לו אישור. ואני מחכה לחטובה. אם אמרתי לברן את

הסיקולים בנוגע לאריק? לא.

הי"ר אגרנט: אתה גומר את השלב הזה?

ש. גונן: אני רוצה עוד להעיד על הערב. ~~אני רוצה להעיד על הערב.~~

הי"ר אגרנט: אריק נתן לך ארטילריה?

ש. גונן: כן. אני לא יכול עכשיו להעיד בדיוק, אבל אז ידעתי שהוא

נתן ארטילריה.

הי"ר אגרנט: כמה דקות נחוצות לך בשביל הערב? זה העיקר.

ש. גונן: אני חושב שזה העיקר. זה לא יקח הרבה זמן.

לנדוי: בסופו של דבר ברן החייב.

ש. גונן: מיד. אחרי כמה דקות הוא החייב. אחרי שהחייב, אני דורש ממנו

ליצור סג עם כוחות קטנים. לא לנתק סג עם האויב. היתה לי פעם

תיזה שאסור לאבד סג. אני דורש ממנו שלא יאבד סג עם כוחות קטנים. היתה לי תיזה

שאסור לאבד סג עם האויב, ולא חשוב מי יזם את המגע, ולא חשוב אם אתה תוקף או

מוחקף.

7877

התוצאה של היום הזה היתה שבערב החלטנו להפסיק את ההתקפות. ההתקפות

בעתיד הן כבר התקפות מאוחרות. החלטנו להפסיק את ההתקפות הנגד עד שנרכז יותר

כה רנגיע ל-600 - 700 טנקים. ביום חמישי, 12 בחודש, הגענו לכמות הטנקים הזאת
שתכתי שאפשר כבר לעכור לצליחה. ביום חמישי בבוקר הצעתי צליחה.

התפנית במלחמה היתה ביום רביעי, 11 בחודש. ביום רביעי

דיווחתי גם לרמטכל שאני מרגיש תפנית בשדה, יחס השחיקה השתנה. זה שעצרנו,

התארגנו, הגיעו טנקים זה שילם את הדיווידנדות.

לסקוב: שאלו כדי להבין מה קרה ב-8 לחודש, אני צריך קצת נתונים

ביחס ל-6 לחודש. כשניחנה בשבת הפקודה לאוגדות לצאת ממתסני

החירום ולנוע דרוסה, מה בדיוק נכלל בפקודה הזאת: מקום הערכות, סדר הגעה, התנועה

היתה מינהלתית, התנועה היתה טקטית? האם אתה זוכר?

ש. גונן: אני זוכר. היו בשה שני שלבים, שהפרק ביניהם היה

בערך חצי שנה. השיחה אתם היתה - אני לא זוכר בדיוק מהי

בטלפון ומתי בעל פה, אבל היו שיחות גם בטלפון וגם בעל פה. ברן קיבל מראש את

הציר הצפוני וקיבל פקודה להעריך להערכות שלע כאזור בלוזה. אח אריק רציחי

תחילה לרכז באזור ביר-הסדי^א רפידים, אחרי שהקרב התפתח, אחרי חצי שעה או שעה כבר

נחתי פקודה לאריק להתרכז בגיזרה שלע בפיהחה. זה רשום כיומן של שבת.

לסקוב: באיזה סדר צריכים היו להוריד את הסד"כ של האוגדות?

ש. גונן: על זה אין לי כאן תשובה, נתונים אלה צריך להכין.

לסקוב: ניתנה פקודה?

ש. גונן: עס ברן דיברתי על זה אישיה, הוא בא אלי.

לסקוב: מה כללה הפקודה?

ש. גונן: על זה אני לא יכול לענות. אני צריך לעיין בחומר.

7878

לגבי ברן אני כן זוכר, כי השיחה היתה אחי בעל פה.. אצל ברן היחה עדיפות ל-217.

אני לא מדבר מבחינת החטיבות. יש גם גורדים של טנקים, יש גורדי

לסקוב:

חרמט, יש אגד תחזוקה, יש כל מיני דברים. לפי איזה סדר צריך

היה להוריד?

עכשיו הבנתי את השאלה. ביקשתי וזרזתי ולהצחי, שכל טנק שאפשר

ש. גונן:

שיגיע. כלומר, עדיפות ברורה ומוחלטת לטנקים. ועדיפות עיקרית

היא זמן.

איזה עדיפות קיבלה הארטילריה?

לסקוב:

גם הארטילריה קיבלה עדיפות, אבל אני צריך לבדוק.

ש. גונן:

אחרי כן אד

לפני כן אא.

- 121 -

ועדת החקירה - 6.8.74
ישיבה קל"ט - בבוקר

אד

הער: אלוף שמואל גונןלמקוב:

אני לוקח את הסיכומים של הוצאת החמושת | כמלהמה.

הייתי רוצה לקבל, אם אתה יכול, את ה"כרייק-ראון"

בפיקוד דרום, החמונה היא: 300 תותחי נ.ט. 90 מ"מ - השתמשו רק ב-3.5% של החמושת. 106 מ"מ תולר - רק 10%. מ-84 מ"מ קרגו - 12%. מ-82 מ"מ סרנט - שיש כאלה כצה"ל למעלה מ-2,000 - השתמשו ב-40%. מ-120 מ"מ השתמשו ב-30% מהחמושת. 81 מ"מ - 12%. מ-52 מ"מ - אפס אחוז. זה 324 אלף פגזים, ואלה הם כלי נשק טובים מאד בלילה כדי לקיים סגע עם האויב, אני מבקש לדעת כמה מאלה קנים וכמה תגא החמושות יצאו מהפיקוד?

השאלה השניה היא בקשר לענין שנקרא: מצבת הטנקים,

כפי שהיא היתה רשימה וכפי שהיא היתה בפועל בפיקוד. החמונה היא שטפן-הכל כ-2000 טנקים הצליחו לרכז כ-8 לחורש בכל הפיקודים - 1300, בפיקוד דרום - 716, אבל למעשה לפעולה היר כערך 550, כיצד אפשר להבין את השוני בין המספרים האלה?

ועור שאלה: חלק מהטנקים כסובן לא הגיע, אבל היה

מצב שדיברו בסונחים של אוגרות וחיבות וגדודים, ולמעשה חטיבות היו כחקן של גדוד, אוגרות היו כחקן של חטיבה, אולי קצה יותר מחטיבה. באיזה מידה החמונה השונה של מספר הטנקים והמכנה הארגוני של הכוח לקרב הובא כחשבון כאשר השילן משימה על האוגרות האלה? אם אתה יכול לענות לי עכשיו, זה היה חשוב.

על חלק. על חלק אענה כללית ועל חלק אין לי תשובה

ש. גונן:

עכשיו. צריך לכך עבודה מטה, ואינני יודע איך

אני מסוגל לעשות אותה.

בענין הנ.ט., החולרים - פיקוד הדרום היחה לו

גזרת החעלה, גזרת מרש"ל והבקעה. כל תותחי הנ.ט. היו מרוכזים במרש"ל

7880

ש. גונן - המשך:

בנקעה ובאל-עריש, לכן הם לא הוציאו תחמושת, כי הירדנים לא תקפו, אבל אי-אפשר היה להוציא את חותחי הנ"ט, מאילת, אולי הם כן תוקפים. גם לא היחה נחיתה באל-עריש;

ולו היחה?

המקומות הם: הבקעה כולה, הערכה, אל-עריש ומרש"ל.

מרגמות 81 מ"מ גם הם היו מרוכזות במקומות אלה.

במרגמות 81 מ"מ צריך להכדיל בין שני סוגים - לא מבחינת המרגמה אלא השיוך ↓

של החי"ר ושל השריון. מרגמות של החי"ר בפיקוד דרום -- חטמ"ריס.

לסקוב: יש חלוקה לפי מספרים?

ש. גונן: אני אנסה למצוא, אין לי, אני אומר את הרעיון.

אני רוצה כאן לומר דבר סכריע, לשריון לא היו

מרגמות 81 מ"מ, לצערי הרב, הם הוצאו מהשירות, היו על כך דיונים, רוב אנשי

השריון התנגדו שיוציאו את המרגמות, הרבה מאד תקלות פהסילים היו לנו בגלל

חוסר מרגמות 81 מ"מ, אני ביקשתי מהמטכ"ל וקיבלתי מרגמות 81 לקו והטנקיסטים

ביקשו אותם, מפש החתננו, קיבלנו כמה עשרות של דגם ג' שהוצאו מהשריון שנה-שנהיים

קודם.

על 52 מ"מ - אינני יכול לענות. על 120 מ"מ - אני

גם אינני יודע איך אוכל לענות.

מצבת הטנקים - אני חושב שיש לי תיק, אבל על כך אוכל

לענות, כי האיש שעסק בזה מרבר אחי, כך שאוכל לענות. אשר להבדל בין 716 טנקים

ל-1300 טנקים - והרי 1300 טנקים כוללים את אלה שנדפקו כשבת וביום ראשון, נכון?

הכמות של 1300 טנקים בפיקוד דרום שרוכזו עד ה-8 לחודש, כוללים קרוב ל-200 שכבר

הלכו לאיבוד בשבת, בעיקר בלילה שבין שבת ליום ראשון. כך שצריך להגיד

1000 או 1100 טנקים לעומת 716 - היו בדרכים ובסדנאות. אם יש לי התיק, זה יהיה:

ברור. זה גם לא פשוט להשיג כי יש חילוקי-דעות בין חיל שריון לבין הצוות שעשה

את העבודה, לזה תהיה לי תשובה.

כאשר הוטלו משימה, איך התחשבו בכמות הסנקים?
 התחשבו. וזוהי הסיבה ש-252 שכל המלחמה היתה האוגדה הכי קטנה, קיבלה משימות בהתאם
 קיבלה רק בלימה, וכאשר היתה צליחה היא לא עשתה הכקעה ונשארה הכי קטנה במלחמה.
 בשלב מסוים בימי הבלימה העברתי לברן עדיפות של סנקים ונפחי הוראה שכל סנק
 שנכנס לאחת הסדנאות של הפיקוד - לא חשוב לטי הוא שייך - עובר אל ברן.

לסקוב: ב-6 הפקודות שיצאו, ומה הפיקוד עשה בשביל
 לרכז את הסנקים?

ש. ברנן: -- לוח היסעים..

לסקוב: הא לוח היסעים, איך מעבירים סנקים? אחת
 עורך כזה. אני רוצה לדעת מה הפיקוד עשה,
 איך הפיקוד ריכז את הסנקים בשביל הפקודה שהוא נתן. לתת להיכרז של הסנקים
 להתארגן מעצמו - זו שיטה, אבל --

ש. ברנן: אתה שואל: מה היה הארגון הפיקודי של ריכוז
 הסנקים? על כך אענה.

לסקוב: השאלה השניה קשורה יותר לנושא של מודיעין,
 שליטה ומיקוד. תפקידו של אלוף הפיקוד הוא

להשיג את המשימה שהמטכ"ל הטיל, ורק לאחר שהושגה המשימה - אפשר להרחיב ואפשר להוסיף
 מאלאמאמא השאלות שלי סבוכות ליותר איך הוא התארגן ואיך הוא ניתב את המאמץ של
 אכל הפיקוד/שטנף/שטנף להטיל את החוצאות.

השאלה הראשונה היא: איך התארגנה מיפקדה הפיקוד'
 איך היא נפרסה, איך חולקו ביניהם התפקידים, איך הם עבדו, איך הם קיימו שליטה?

הער: אלוף שמואל גונן

ש. גונן: אני קיבלתי סכס הערה או אספה שבחדשיים שהייתי אלוף פיקוד לא הכנתי את המטה למלחמה, את העובדה אני מקבל, לפי דעתי אי-אפשר להכין מטה כחדשיים, אבל אני מקבל את העובדה שהמטה לא היה מוכן למלחמה, על כך דנהס בדו"ח הכינייים, מנקודה-פוצא כזה אני אצא.

המטה לא היה מתורגל בשליטה בגופים גדולים, בעבודה תחת לחץ בלתי-פוסק של שלושה שבועות, את הרמ"ט הוצאתי כדי לפקד על כוח.

לסקוב: היחה לך מיפקדה עיקרית?

ש. גונן: אני אביד הכל, הוצאתי לפיקוד על כוח, בסך-הכל פרט לאג"ם שהוא צריך היה להיות העיקר, יתר האגפים תפקדו, מילאו את הפקידים, יותר טוב או פחות טוב, הצטיינך פאר - הפינוי הרפואי, ועל כך לפחות אין לי נקיפות-מצפון, כי מבחינה אנושית זה הדבר החשוב ביותר. הפינוי הרפואי היה מצוייך, טמס הצטייך, הקטר היה טוב פאר, הארטילריה היחה בסדר לטרות מפקד הארטילריה הפיקודי, כי היה לו איש פילואים מצוייך, סגן-אלוף שכחתי, ועכשיו, איך כל העסק הזה עבד בתנאים שלסיר-להץ כפי שנוצרו? צריך לחלק זאת לשני שלבים: השלב הראשון הוא שלב הכלימה וריכוז הכוח, בשלב הראשון עד שכה בלילה ישבנו ככאר-שבע, כולנו, הבעיה אז היחה ריכוז הכוח, הכניות ועל הגזרה היה מסונה אלברט, קטר אחורה ולחיל אוויר היה לי רק פכאר-שבע, באותה שבת מאום-חשיבא/לא¹²ה¹¹ה קטר מחפ"ק אום-חשיבה, שהיה מאוייש על-ידי אנשי חיל אוויר לחיל האוויר, מיל אוויר עוד לא / שם אה הק בלילה היחה הפוגה בקרבות וננצר הקטר, ירדתי עם המטה לאום-חשיבה, ירדתי רק עם המטה האג"מי.

לסקוב: מצאצאאלא אה מי זה כלל?

ש. גונן:

אני, הסגן או העוזר, זה היה אורי בן-ארי, קצין האג"ם
עם האג"ם. החלק הקדמי של המודיעין עם הקמ"ף, כאשר החלק
האחורי הכבד של המודיעין - הפענוח, אלה שצריכים סכונות - נשאר בכאר-שבע.
נציג מהאפסנאות, נציג מהימוש, ורפואה.

לסקרבו: זה היה החפ"ק?

ש. גונן:

זה לא היה החפ"ק. זה היה הפ"ק מורחב מאד.

לסקרבו:

היה לך הפ"ק נייד?

ש. גונן:

היו לי שני חפ"קים ניידים, ולא השתמשתי בהם. באחד התכוונתי
להשתמש - ובסופו של דבר לא השתמשתי בו.

לסקרבו:

מי נשאר אחראי על המיפקדה העיקרית?

ש. גונן:

מאחר שנשאר הרמ"ט ששון עם כל אגף אפסנאות.
(הרמ"ט - ראש המטה,) כל אגף אפסנאות וקצין אפסנאות, פרט
לעוזר אחד שירד למטה, וכל אגף הימוש והאספקה שהיה אחראי להובלות וכו'.

לסקרבו:

מה היה החפקיד העיקרי של החפ"ק מבחינתך, מבחינת הפעלה
וחפקידים?

ש. גונן:

החפ"ק שלט על הקרב, עשה את החכניות, תיאם בין הכוחות.
כלומר, עשה גם את עבודת המטה של ניהול הקרב, ועשה את הערכת
המודיעין. את עבודת המודיעין עשו בכאר-שבע. כלומר, את העבודה הטכנית של איסוף
כל העדויות, העריכה שלהן, העיבוד שלהן - זה נעשה בכאר-שבע, או יותר נכון:
חלק אצאג בכאר-שבע וחלק בחפ"ק.

7884

אד

- 130 - 126 -

ועדה החקירה - 6.8.74
ישיבה קל"ט - כבודך

העד: אלוף שמואל גרונן

לסקוב: כמה זמן לקח להעביר את כל המעצמות החומר, פענוח סצילומים,

מכאן-שבע למה שאתה קורא חפ"ק?

ש. גרונן: אינני יכול להשיב על כך כי אני פשוט צריך לשאול את הקס"ן.

אבל זהו הנוהל הקבוע, זה לא האריך את התעברה של החומר.

את השאלה הזו שאלתי אז.

לסקוב: הערכה אב"מית של כוחותינו, חכניות - מי העריך?

ש. גרונן: אנו בחפ"ק.

לסקוב: אתה למעשה עשית את החפ"ק לעיקרית, ואח העיקרית עשית לעורפית?

ש. גרונן: כן. אפשר להגיד שאום-חשיכה היה חפ"ק סורחב.

לסקוב: אנה רוצה לשאול אותך בקשר לארגון פנימי שלך בחפ"ק הסורחב,

כפי שאתה קורא, בשביל שליטה בכוחות ככלל, ובעיקר בכוחות שבסאמץ

העיקרי. איך זה סודר? כולכם שיפלתם גם כ-162 וגם כ-143, וגם 25 וגם אוויר,

וגם במרש"ל ובסוכרים האלה, או היה איזה ארגון שקצין סטה כזה או אחר תפקידו

היה להיות ה"מוניטור", האחראי, או המחזיק בתמונה של הגזרה אצל שלו.

אחרי-כן רב.

6.8.74-בקר

ר.כ/3

הער: אלוף ש. גונן

- ש. גונן:
אנחנו התארגנו עם הימים, אני לא זוכר בכמה ימים, אבל לא הרכה.
- ח. לסקוב:
כ"8 לחודש, איך היית מאורגן? כולם עסקו בכולם?
- ש. גונן:
כ-8 לחודש אני עסקתי בכל, תתארגן אצלם והשלים אותי אורי, אבל עבודה מטה נעשתה גם.
- ח. לסקוב:
במשך ה-7 לחודש וה-8 לחודש, כמה זמן יכולה להתנהק מההסולה של החפ"ק ולחשב עד הסוף כל סימן ותהליך שאחה עושה?
- ש. גונן:
אני לא יכול לענות קטגורית כמה זמן, אבל כפירוש עשיתי אח זה. התנתקתי.
- ח. לסקוב:
כמה זמן?
- ש. גונן:
אני לא יכול לענות כמה זמן.
- ח. לסקוב:
היו לך קצינו קישור ליחידות, לעוצבות?
- לנדאו:
אני פה לא הבנתי את התשובה, איך עשית את זה?
- ש. גונן:
היה לי חדר קטן בצד, ביומן רל"ש סופיע כמה פעמים שנכנסנו לחדר, הוא רק לא רשם מה דברנו שם, ואת ההערכות שצריך להם שקט, עשינו שם, חלק מהם א עשינו גם בחפ"ל ע"י המפה, כחוב אפילו ביומן, כמה פעמים שהוציאו את כל האנשים החוצה שהפריעו, דיוני מטה נעשו בחדר-אוכל כל ערב, לפני שהאלופים באו.
- ח. לסקוב:
כאשר קבלת משימה, עשית תכנית, האם ציינת לך ולמקודים שלך את הנקודות הקריטיות במשימה הזאת ובתכנית הזאת, כדי שהם יצטרכו לרווח לך על כל מהלך איזה שהוא קריטי בתוך התכנית הזאת?
- ש. גונן:
אתה שואל בעצם על קוי דיווח?
- ח. לסקוב:
לאן-דוקא על קוי דיווח. קוי דיווח היה לך בספרייה?
- ש. גונן:
אני מכין שהכונה היא ל-8.
- ח. לסקוב:
8,7, ב-8 ברור, כי ב-8 דדאי הפצת להם הערכה מצב כדי שידעו

6.8.74 - בקר

העד: אלוף ש. גונן

ה. לסקוב:

מה שאתם חושב לפני הדיון.

ש. גונן: אני לא זוכר, אני חייב לבדוק. האם אני יכול לענות יותר

מאוחר?

ה. לסקוב: מבחינת טרמינולוגיה, האם יש זהות בסוגה שמשתמשים: "השמות

האויב, לטאטא, לנפנף, לשטוף, ללחוץ קדימה, לפי הג'רגון

שהשתמשו?

ש. גונן: כאשר פנחסים פקודה אומרים: להשמיד, אי-אפשר להגיד, לא

בכתב לא בעל פה לנפנף. כי לנפנף אני לפחות לא יודע מה זה.

לטאטא, בסלינג מקובל לומר, שלטאטא זה להשמיד. לצפנף זה גם לא להשמיד. גם לא כל

כך מוכר לי בסלינג, גם לא משתמשים בו בסלינג הצבאי שאני מכיר.

ללחוץ. ללחוץ יש פושג, יש הכדל בין ללחוץ לבין לחקוף. זה פושג בסלינג שישנו.

כאשר אני אומר למישהו: חקוף לאורך ציר פוררה, א' - אני צריך לתת לו יעד.

אי-אפשר להגיד - חקוף לאורך ציר, צריך לתת לו יעד. ואז הוא יודע אם הוא השיג

את המטרה או לא השיג את המטרה. צריך להגיד לו: חקוף את עופרה, הציר ההתקפה פוררה.

ואז הוא תוקף לאורך ציר פוררה, כובש. כאשר אני אומר לו - תלחץ על ציר פוררה,

כפירוש הכוונה היא, שהוא לא יסתער, שהוא ל יתרחק, שהוא לא יסתפק במגעים, שאם

האויב זו אחורה, שיעמוד כמה שהוא יכול. שאם האויב זו קדימה, מתקדם, שהוא יעשה

דבר שדומה לקרב השהיה, שאם האויב נסוג, שהוא ישמור מגע. אפשר לקרוא לזה "שמור

מגע". המושג הזה ישנו והשתמשנו בו.

ה. לסקוב: אני רוצה להבין אותו עד הסוף. אני מבין כאשר אתה אומר:

חקוף! אתה מניח עשיית הערכה קודם, ידעת פחות או יותר שאתה

צריך לצפות לכל כך הרבה אבידות וציוד. כל כך הרבה הרוגים, כל כך הרבה פצועים

על אלונקות, כ"י הרבה פצועים שיוכלו ללכת ברגל, כ"כ הרבה נעדרים, ויש לך חסונה,

6,8.74-בקר

הער:אלוף ש. גרונן

ח. לסקוב:

ואתה מכין פינוי ועושה את כל הדברים, כאשר אתה אומר ללחוף, ומישהו נהרג כאשר לחצו, זה קורבן שהוא נוכע מביצוע המשימה, או זה, טוב לחצנו...

ש. גרונן: זה יכול לקרות כללחוף.

ח. לסקוב: אם כך, למה לא להגדיר את המטרה בדיוק? ולהשתמש בסונח

5 כזה, ספק נלחץ, ספק לחצו עליו, ויש לך קורבן. אם אתה

אומר: להשמיר את האויב בגיזרה הזו, אתה יודע מה זה. אבל אם אופרים - לטאטא ולטטרף ולהזיז, אני כבר לא יודע אם כדאי לי בשכיל זה לאבד חייל?

ש. גרונן: אני חושב שאתה צודק. לא כדאי להשתמש לא בלטאטא, ולא

בלצפוף ולא בלזרוק. אבל ללחוף, אני מגדיר בדיוק מה זה.

אני פשוט לא מכיר מושג אחר במקום זה. אולי אפשר למצוא לזה מושג אחר, ואולי לא.

אני לא מכיר לזה מושג אחר, אפשר להגיד - תשמור מגע התקפי.

ח. לסקוב: השאלה הבאה היא בקשר למעוזים, אני פשוט לא יוצא מענין הפקודו

שנחנו.

ב-6 לחודש ב-17,30 אומר הרמטכ"ל שנחן לך פקודה: לפנות את כל

המעוזים שהם אינם בקו המאפץ העיקרי. אתה חוזר על פקודה ב-07,23 ונותן פקודה:

לפנות מעוזים. האם כתוצאה מזה, פיננו מעוזים ואיזה פונד? אחר כך ב-07,18, מגיש

אריק הכניח לחילוף מעוזים בלילה, ולא ברור לי; האם התכנית הזו אושרה לו לבצע בלילו

או שהתכנית לא אושרה לבצע בלילה, כפי שהרמטכ"ל אומר - שהוא לא אישר לו, אבל הפנה

אותו לאלוף הפיקוד. לא אושרה הכניח של מעוזים לפנות בלילה, אבל ב-04,30 זה צץ

כחכנית ששתי האוגדות צריכות לחכנן, היינו, לבצע חילוף מעוזים באור יום.

ואחר כך פקודה: אבל לכבוש או להחקש עם מעוזים בקשר עם צליחה, מופיע כבר ב 08,00.

פשוט להכין, איזה פקודה נחנה ואיזה פקודה כוצעה? ואם היא לא כוצעה, איך באים לודא

שפקודה של הרמטכ"ל ב-17,30, של אלוף הפיקוד ב-07,23 כוצעה? אם הפקודה כוצעה לא היה

6.8.74-6 בקר

הער: אלוף ש. גונן

ה. לסקוב

מה לפנות אחר כך?

כן, גם ביום ראשון ב-07-טופיק טר הבטחון אצל אלוף

הפיקוד ומדבר על עיצוב קו חדש ולפנות מעוזים חוץ פריצה כלילה ואז אני מצטט את העדות של אורי בן-ארי) הוא אומר לו- "שאנחנו מקבלים פקודות כאלה רק מהמטכ"ל", האם זה ברור שמקבלים פקודות רק מהמטכ"ל?

מי אמר שאנחנו מקבלים פקודות רק מהמטכ"ל?

ש. גונן:

אורי בן-ארי בעדות שלו,

ה. לסקוב:

אז הוא העיד, ואני מכחיש את העדות. אנחנו לא אמרנו לשר

ש. גונן:

קקבלים פקודות רק מהמטכ"ל ב-7 לחודש.

להיות זהיר, אני אבדוק את זה.

אם אורי חפס את השר בחוץ ורכב אתו, אני לא יודע.

כאשר השר היה אצלי...

הוא מיחס את זה לעצמו.

ה. לסקוב:

לא היו דברים מעולם, שיחה כזו הייתה בטונים דומים,

ש. גונן:

הרכה יותר מאוחר על נושא אחר. אני אומר שהוא לא אמר, כאשר

אני שמעתי, אני אגיד אחרת - אני לא שמעתי את זה.

אין פקודה, לא הייתה אף-פעם פקודה, אני לא שמעתי

לא בכח ולא בעל פה, פקודה או תכנית ~~מתאמת~~ שנפתחה מלחמה, צריך לפנות את

המעוזים.

לא שאלתי את זה.

ה. לסקוב:

אני מתחיל עם זה.

ש. גונן:

בשבת בערב, אני לא זוכר באיזה שעה, לא קבלתי פקודה

מהמטכ"ל לפנות את המעוזים שהם על קו המים. קבלתי פקודה (וכאן אני מצטט מזכרון)

6,8,74-בקר

הער: אלוף ש. גונן

ש. גונן:

כדי קבלתי פקודה - לפנות מעוזים שוליים, כדי לא לפצל מאמץ.

שאינם כמאמץ העיקרי, זו היתה הפקודה.

ח. לסקוב:

אני זוכר - כדי לא לפצל מאמץ, כחוצאה מזה אני פניתי

ש. גונן:

את ראס-מסלה, ראיתי אותו כמעוז שלי ושפניתי אותו, והוא

פונה אכן באותו לילה.

ביום ראשון, אחרי שיחה עם הרמטכ"ל (כלומר אני מדבר עם

הרמטכ"ל) ואני מכקש ממנו - לפנות את המעוזים, והוא מאשר לי - לפנות כשיהיה

אפשר, כשבילי זו חופעה חדשה. ואני כחוצאה מזה נותן פקודה לאלברט ולברן

ב-9,23 בערך, שברגע שיוכלו יפנו את כל המעוזים, באותו הזמן הגיזרה המרכזית

שדנו בה היום, כפופה לאלברט. בכל אופן המעוזים שמדברים עליהם כפופים לאלברט.

ואצל אלברט בגיזרה יושב אמנון רשף.

מה הפקודה שניתנה בדיוק?

ח. לסקוב:

לפנות את המעוזים כרגע שיוכלו.

ש. גונן:

שיוכלו המעוזים, או הכוחות להחזיר אליהם?

ח. לסקוב:

לא, לפנות. להוציא אותם, אני לא מדבר על תקיפה עכשיו.

ש. גונן: ל

אני מדבר על לפנות את המעוזים.

המעוזים יפנו את עצמם?

ח. לסקוב:

כן, שיסתגרו החוצה.

ש. גונן:

יש לך את הנוסח של הפקודה?

ח. לסקוב:

זה לא מוכן היום ל-6, לכן לא הבאתי את החומר של ה-6.

ש. גונן:

אני מדבר על ה-7.

ח. לסקוב:

ב-9,23 או 9,21, הבעיה שלי בשעה הזו כבר איך

ש. גונן:

להחזיק ספר בכלל.

789

מה שכתוב ביומן חמ"ל מנוסח לא טוב.

ש. גונן:

ב-9.21 אני מדווח לרמטבל על המצב. הכותרת ביומן חמ"ל:

רמטבל - אלוף. "ביחס למעוזים (מה שכתוב ביומן חמ"ל) הלכו לנו אחדים. להוציא אנשים, כרגע מכותרים, זו בעיה להוציא. לא חושב שנופלים מעוזים. " זו השיחה שלי עם הרמטבל.

ב-9.37 אלברט-אלוף : "כל מעוז לפנות, אם אפשר.

לסקוב:

כל מעוז לפנות - זה לא יוצא מזה שיפנה את עצמו.

ש. גונן:

שיפנה את עצמו.

לסקוב:

לא, לפנות זו מקודה אחת, ושיפנה את עצמו - זן מקודה שניה.

ש. גונן:

השיחה שלי היתה אחר בטלפון וזה מה שרשמתי ביומן מבצעים.

לסקוב:

לא מצאתי בשום מקום הוראה להודיע למעוזים, להתקשר איתם

ולהודיע להם : פנו את עצמכם בכוחות עצמכם. על זה חזר שר

הנכחון בפגישה שהיתה כזהריס, שהוא אמר : אם הם יכולים - שיתפנו.

"לפנות את המעוזים הוך פריצה כלילה , כאשר בכל מקרה יש לדבר

עם ממך המעוז, להשאיר להחלטתו באם להמשיך במסימה או אגמץ לפרוץ החוצה בכוחות

עצמו."כלומר - שלט אפשרויות בהצעה של שר הכתחון.

המקודה שלך יצאה ב-9.23 ולא מצאתי שם נאמר להודיע למסקדי

המעוזים שיפנו את עצמם.

ש. גונן:

אבל זה נאמר להם . זה עוד פעם גם אחרי הפגישה עם השר.

לסקוב:

אני מחפש מקודה.

ש. גונן:

כאשר השר בא, ב-10.12 אני מדווח לסגן הרמטבל, לפי יומן חמ"ל

שאי אפשר לפנות מעוזים, ז"א- אני מדבר אחר על הנושא, הניסוח

הוא,

7891

לסקוב: אני רוצה את הפקודה המדויקת. אם הפקודה היתה שיפנו את עצמם - זה דבר אחר, ולפנות - זה דבר אחר. אם אין לך את זה פה, אני מבקש שתמציא לי את הנוסח המדויק של הפקודה כפי שהיא יצאה למפקדים, ואותו קצין מטה אשר בדק שאכן עשו את זה.

ש. גונן: אני אצטרך להביא תשובה.

מצאתי דבר אחד אחרי הבדיקה והביקור של השר.

לסקוב: לא, לא. 9.23.

ש. גונן: אני לא אמצא נוסח של זה. אין. זה רק מה שכתוב. כי אחרי זה יש.

לסקוב: זו הנקודה שקובעת. אחר-כך יש עוד ^{שינויים} ~~מבניין~~ ~~המסעו~~ זי.ם.

השיקול לא לבצע בלילה, לבצע דוקא ביום - אבל זה בפעם הבאה.

ש. גונן: לא לבצע בלילה מה? אה, עם ה-8 לחודש?

לסקוב: לא. אריק הציע לעשות את זה בלילה. אחת או שתיים לו או שדחיה

לו, ואישרה אחר-כך למעשה את הפעולה הזאת באור יום.

היו"ר אגרנט: אנחנו נשמע את המסך עדותך ביום אחר. המשיך לענות לשאלותיו

של רב אלוף לסקוב. גם בענין המשמעת. נחאס את זה עם המזכיר

ונודיע לך.

הישיבה נעולה.